

**Dostunu Söyle, Sana
Kim Olduğunu
Söyleyeyim!**

Yazısı Sayfa 2'de

**RADYO EKİM
AÇILDI**

Yazısı Sayfa 5'de

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Haftalık Siyasi Gazete

10 Mart Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:194 Fiyatı:750,000 TL. -75 Ykr. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CEPHE HÜKÜMETİ!
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Kıbrıs Sosyalist Partisi, CTP-DP Hükümeti'nin KTOEÖS grevini yasaklaması ile ilgili olarak yayınladığı bildiride vurguladı:

**Yaşasın İşçilerin
Emekçilerin Birliği!**

CTP'nin başını çektiği Bakanlar Kurulu'nun aldığı "Grev yaşağı" kabul edilemezdir!

KTOEÖS'nun hak aramak için sürdürdüğü ve daha önce Soyer'in taleplerinin karşılanacağı yönündeki yazılı taahhüdü ile askıya alınan grev, CTP-DP hükümeti tarafından baskıcı yöntemlerle engellenmeye çalışılıyor!

Burjuva demokrasilerinin gerçek yüzü ortaya çıkıyor; zorda kalan hükümet demokrasi maskesini bir kenara atıp yasakçı bir yöntemle işçilerin, emekçilerin hak arama mücadelelerini engellemeye çalışıyor!

İktidar yanlısı yayın organlarının işçilerin, emekçilerin hak arama mücadelelerine karşı yürüttüğü karalama kampanyası onların gerçekte emeğin değil, sermayenin ve onun devlet mekanizmalarının yanında

Bu saldırıların ve baskıların üstesinden gelmenin yolu tüm işçi ve emekçilerin birlikteliği ve mücadeleyi kararlı bir şekilde devam ettirmeleridir!

Yaşasın işçilerin, emekçilerin hak arama mücadelesi!

Yaşasın işçilerin, emekçilerin birlikteliği!

Kahrolsun sermaye sınıfının ve onun iktidar organı burjuva devletin baskıcı

saldırıları!

Kahrolsun sermaye sınıfının ve onun iktidar organı

burjuva devletin borazanlığını yapan burjuva medya!

Kıbrıs Sosyalist Partisi
Merkez Komitesi (a)
Genel Sekreter
Kazım Öngen
9 Mart 2005

**KSP Gençlik Birimi
Yayın Organı
"Sosyalist Gençlik"
Eki Gazetenizin
Ortasındadır.**

Londra Mektubu

A. ÖNAL

Sayfa 4'te

Neler Oluyor Neler

Sayfa 3'te

Nazlıca

Nazlı ŞAHİN

Sayfa 6'da

Parka

Ziya ÇELİK

Sayfa 7'de

Kavgamız

Yusuf ALKİM

Sayfa 8'de

Görüş

Ali YALÇINAY

Sayfa 9'da

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

Dostunu Söyle, Sana Kim Olduğunu Söyleyeyim!

Başbakan Ferdi Sabit Soyer, Net Holding'in 30. kuruluş yıldönümünde döktürdü;

"Biz onları kara gün dostu olarak biliyoruz. Şimdi kimseye iyi gün dostu ayrımı yapmadığımız koşullarda Kıbrıslı Türk yatırımcılar, Net Holding ve Türkiye'den yeni gelen tüm yatırımcılar yanında yabancı sermaye yatırımcılarıyla yeni ve güzel günlere yürüyeceğiz"

Kendisini sosyalist olarak addeden bir parti ve genel başkanı için ne acıklı bir durum öyle değil mi?

Programında sosyalizm yazan bir partinin, her türlü muğlaklığına rağmen sosyalizmi hedeflemesi gerekir.

Gerek Talat, gerekse de Ferdi Sabit Soyer, katıldıkları programlarda sosyalist olduklarını söylemekten de geri durmamışlardı.

Peki sosyalizm kavramı tamamen değişti de bizim mi haberimiz yok?

Sosyalist başbakanımız, holdinglerin kuruluş yıldönümlerinde holdinglerden, yani kapitalist şirketlerden "kara gün dostu" olarak bahsediyor,

TC'den, Kıbrıs'tan ve tüm diğer yabancı yatırımcılarla birlikte yeni ve güzel günlere yürüyeceği"ni söylüyor,

Ve o partinin kitlesi, inananları, gönüllüleri hala daha partinin, parti önderliğinin sosyalist olduğunu düşünüyorsa, bu işte bir sorun vardır.

Hani sosyalizmde şirketlerin canına okuyacaktık, -onlar bizim canımıza okumadan?

Hani sosyalizmde, işçi sınıfının iktidarı koşullarında insanın insan üzerindeki sömürsüne son verecek ve holdinglerin, şirketlerin, tekellerin iktidarına son verecektik -onlar bizi fena etmeden?

Hani bu ülkeyi yağmalayan,

doğamızı katleden, insanımızı sömüren, hatta kendi çıkarları için insanlarımızı birbirine kırdırıp ortalağı kana bulayanları bu adadan söküp atacaktık -onlar bizi sökmeden?

Şimdi sosyalist CTP'nin ve de onun fevkalade sosyalist başkanının, ülkenin başbakanının holdinglerle güzel günlere yürüme hikayesi de ne oluyor?

Anlaşılan CTP'nin sosyalizmi, sadece lafta ve kitlelerin nabzına şerbet vermeye yarayan bir sosyalizm anlayışı...

Öyle ya, şirketleri ortadan kaldırmayacaksınız, patronluk kurumunu yıkmayacaksınız, sömürüye son vermeyeceksiniz, ülkedeki emperyalistleri adadan atmayıp aksine "daha güzel ve iyi günlere birlikte yürümek için" adaya el sallayarak davet edeceksiniz, böyle sosyalizm olmaz!

Ya biz sosyalizmi yanlış biliyoruz, ya da sosyalizm CTP'nin elinde

maskara ediliyor!

Yeni moda sosyalistlik de bu olsa gerek...

Artı-değere, emperyalizmle birliğe, özel mülkiyetin ortadan kaldırılmamasına dayanan bir sosyalizm!!!

Türkiye'deki Liberal Parti'nin Genel Başkanı, Net Holding Yönetim Kurulu Başkanı Besim Tibuk'un kuruluş yıldönümü kutlamasında Soyer'e plaket vermesi hiç de acayip kaçmıyor hani...

Bir de madalya taksın!

Bakın holdingler Soyer'in kara gün dostuymuş...

Dostunu söyle, sana kim olduğunu söyleyelim!

Patronlar Haklılığını Nasıl Gereğçelendirmeye Çalışıyorlar?

Kıbrıs Gazetesi ekonomi köşe yazarlarından Necdet Ergün kuzey Kıbrıs ekonomisi ile ilgili verileri ele alarak kumar ekonomisinin faydalarını anlattı (1 ve 6 Mart 2006). Bununla da kalmayıp asgari ücretin 5 yıl öncesine kıyasla kat kat daha iyi olduğunu iddia etti. Bunu da kur seviyesine bağlayarak haklılaştırmaya çalıştı.

Necdet Ergün'ün iddiaları nedir?

"Kumar turizminin" kuzeyin ekonomisi için can kurtaran simit olduğu;

Otel ve ulaşım maliyetlerinin aşağıya çekilmesi kumar turizmi sayesinde olduğu;

Kur seviyesi böyle seyrettiği ölçüde bizi "kumar turizmi ve özel ilgi turizmi"nin kurtaracağı;

Son 5 yılda kümülatif asgari ücret artışının kümülatif enflasyona kıyasla çok daha yüksek olduğu...

Durum gerçekten öyle midir?

Kumar turizminin kimlere yaradığını açık bir şekilde ifade eden burjuva ekonomistimiz kumar işletmelerinin kara para aklama merkezleri olarak DA görev yaptığını ve devletin bundan rant elde ettiğinden söz bile etmiyor.

Peki Kumar turizmi en çok kimlere yaradı? Uçak şirketlerine, kumarhaneleri olan otellere (olmayanlar da otel odalarını yerli ve yabancı "turistlere" bir geceliğine kiralarak ayakta kalıyorlar)...

İyi de ekonomi üstadımız kumar turizminin kuzey Kıbrıs'ta yaşayanların ekonomisine nasıl katkı yaptığını açıklamadı. O zaman burjuva ekonomistimizin açıklamadıklarını biz açıklayalım... Bu otellerin sahiplerinin hemen hepsi Kıbrıslı mı? Hayır, TC'li burjuvalar!

Bu otellerde çalışan aşçıların, temizlikçilerin, odacıların, resepsiyoncuların büyük çoğunluğu nereden geldi? TC'den.. Tüm bu otellerde çalışan kesimlerin kuzey Kıbrıs ekonomisine doğrudan katkısı nedir? Çok az! Çünkü bu işçiler aldıkları ücretle hem Kıbrıs'ta geçinmeye çalışıyorlar hem de TC'deki ailelerinin geçimine katkı koymaya çalışıyorlar.

Kaldı ki kumar amacıyla Kıbrıs'a gelen kumarcılar, pardon "turistler", Kıbrıs'ta buldukları sürece zamanlarını nerede harcıyorlar? Otellerde ve otellerin kumarhanelerinde! Harcamalarını nerede yapıyor bu kumarcılar? Otellerde ve otellerin kumarhanelerinde! Bu kumarcıların hemen hemen hepsi nereden geliyor? Ya güney Kıbrıs'tan ya da TC'den! Dolayısı ile ulaşım maliyetleri aşağıya çekilmişse ancak TC ile bağlantısında bu yaşanmıştır. Ki o da kuzey Kıbrıs'a daha fazla kumarcıların TC'den gelmesini sağlamıştır. Bu kumar turizminden esnafa, köylüye, lokanta çalışanlarına harcanan paralar dikkate alındığında pek de fazla birşey kalmadığı açıktır. Ancak lüks yaşam ve lüks hizmet sektörü ile kerhaneler bu kumar turizminden aslan payını da almaktadır. Bu da bize kuzey Kıbrıs ekonomisinin "can simidi" olarak gösterilmeye çalışılan "kumar turizmi"nin kuzey Kıbrıs'ta yaşamını sürdürmeye çalışan ÇOK AZ bir kesimin ekonomisine "katkı" yaptığını gösteriyor. Bu işin ekonomik boyutu... Kumar turizminin sosyal ve kültürel olarak ise toplumu dejenerasyona hızla sürüklediğine değinmiyoruz bile...

Demek ki turizm sektörünü ele

alacaksak kumar turizmi yerine kuzey Kıbrıs'ta yaşayan tüm kesimleri besleyebilecek etik bir turizm politikası gerekir. Her köy ve kasabanın köylüsü ve esnafının gelir sağlayacağı ve turizm yüzünden açlıktan ağızları kokmak yerine daha iyi bir yaşam sağlayacağı bir ekonomi politikası gerekir. Ancak burjuvalarımızda bu ne gezer? Hele hele kolay tarafından bol para yapmak varken hangi burjuva böyle bir ekonomi politikası ile uğraşmak ister?

Asgari ücreti ele alalım. Yüzdelik bazında asgari ücretin enflasyonun üzerinde olduğu gizlenemez. Ancak enflasyon hesaplamalarının asgari ücret alan kişinin günlük harcadıkları ürünler bazında hesaplanmadığı, arabalardan tutun da lüks eşya fiyatlarına kadar tüm ürünlerin fiyatları ile hesaplanarak yapıldığını pek çok insanımız belki de bilmiyor. Hükümet enflasyonun düşük olduğunu açıkladığında, her gün bakkala alışverişe giden, her ay ev kirasını, elektrik, su faturalarını ödeyen ve asgari ücretle ya da asgari ücretten biraz daha yüksek bir ücretle geçinmeye çalışan 60-70 bin kişi hükümetin bu açıklamalarına anlam veremiyor. Veremez de! Ev kiralari döviz bazında en az yüzde 200 artarken asgari ücreti genel enflasyona kıyaslamak düpedüz aldatmacadır. Burjuva ekonomistimiz böyle aldatmaca verilerle patronların borazanlığını yapmayı bile beceremiyor.

Başka ne söylüyor ekonomi üstadımız?

Kuzey Kıbrıs ekonomisinin "son yıllardaki büyümesinin önemli bir kısmı muhtemelen 'verimlilik artışımızdan' kaynaklanmıştır" diyor.

Burjuva ekonomistimiz sürekli olan bir durumu göremiyor ve kendisini tumturaklı burjuva söylevlere kaptırıyor. Patronların sürekli olarak "verimlilik artışı"na baş vurdukları, bu uygulamayı sadece son 6 yılda değil de sürekli olarak yaptıkları, sadece kuzey Kıbrıs'ta değil tüm burjuva kapitalist dünyada var olan bir uygulama olduğunu işçiler her gün yaşayarak görüyor. Dolayısı ile "verimlilik artışı" yeni birşey değildir. Patronlar buna "maliyetleri azaltma" diyerek işçileri aynı ücretle daha da verimli çalıştırarak kârlarını artırıyorlar. Üretimde modernleştirmenin çok az olduğu kuzey Kıbrıs'ta üretim ancak işçileri daha da zorlayarak, onlara daha da tehdit ve baskı uygulayarak, iş saatlerinde dinlenmelerine daha az zaman ayırarak yapılıyor.

Verimlilik artıyor elbette... Bu verimlilik artışı ile kâr oranlarının aynı seyrettiğini hangi patron açıklıyor ki? Tam tersine, patronların "kendi becerileri" olarak lanse ettikleri kâr artışları işçilerin sırtından kazanılmaktadır. Ancak işçiye kırıntı dahi yoktur.

Burjuva ekonomi üstadımız köşe yazıları ile tüm patronların özellikle de kumar patronlarının haklılığını gereğçelendirmeye çalıştığı halde var olan gerçekleri gizlemeyi bir kez daha becerememiştir.

KOMEDİYE BAKIN

Kuzey Kıbrıs'ın ünlü otomobil tüccarlarından Toros Otomotiv, Trafik Kazalarını Önleme Derneği'ne 2,800 Euro yardım yaptı.

Her satılan araçtan 20 Euro'yu dernek için ayırdıklarını söyleyen Toros Otomotiv'in Direktörü Salih Toros, yardımlarının devam edeceğini söyledi.

Trafik Kazalarını Önleme Derneği Başkanı Mehmet Avcı ise, bu tür yardımların insanların hayatını kurtarma çabalarına katkı koyduğunu belirterek komediye yeni bir skeç daha ekledi.

Bu ülkede yıllardır bir türlü önü alınamayan trafik kazalarının nedenini, gazetemiz çok defalar

yazılarında belirtti.

Sistemli, düzenli bir toplu taşıma ağının, sisteminin kurulması halinde, kimsenin burnu bile kanamadan seyahat edebileceği belirtildi bu gazetenin sayfalarında.

Trafik kazalarının en önemli nedeninin, otomobil ve petrol tekellerinin en yüksek kârı elde etmek için devamlı suretle satışta bulunmaları ve yolların araba kaynaması, yollarımıza uygun olmayan son model ve de jet süratli araçların yollara salınması olduğunun altı defalarca çizildi.

Şimdi de, trafik kazalarına en başta neden olanlardan bir tanesi, yani otomobil tüccarlarından birisi tutmuş,

Trafik Kazalarını Önleme Derneği'ne bağış yapıyor.

Her sattığı araçtan 20 Euro'yu dernek için bir kenara -artık yastık altı mıdır orası bilinmez- ayırdıklarını da böbürlenerek anlatıyor.

Hesaplayalım dedik de, her araçtan 20 Euro'yu sadaka gibi derneğe ayıran bu şirket 140 araç satmış.

Acaba sattığı araçlardan ne kadar milyon Euro'luk gelir elde etti ve bu araçlardan kaç tanesi trafik kazalarında hurdaya döndü?!

Trafik kazalarının yaratıcıları, kazaların önlenmesi için derneğe yardım yapar da, dernek boş durur mu?

Patlativerir kocaman, ağız dolusu bir teşekkürü...

Hem de şunu diyerek; "yapılan bağışlar, insanların hayatını kurtarma çabalarına katkı koymaktadır"

Katiline yaptığı yardımlar için teşekkür eden bir kurbanlar cemiyeti düşünün...

Komedinin daniskasıyla karşı karşıya kalacaksınız!

Yakında cenaze işleri çalışanları da, bilmem ne otomotiv şirketine cenaze işlerini artırdığı için tahta (dört kollu) plaket verirse şaşmayınız...

Ne çarkmış ama!!!

Tüm Çalışmalar Nihai Hedef İçin

KSP'nin hedefi belli; Nihai hedef olarak komünizm. Tüm siyasetini de buna göre belirlemiştir. Bu, özel mülkiyetin kalktığı toplumsal mülkiyetin hakim olduğu bir toplumsal sistemdir; bu sisteme ulaşıldığında sınıflar ortadan kalkacaktır.

Bu hedefe erişmek için KSP AEBC siyasetinin günün acil siyaseti olduğunu açıkladı. Buna uygun olarak hazırladığı programını hayata geçirmek için de AEBC temelinde bir hükümetin iktidarı ele geçirmesinin gerektiğini yani Kıbrıs'ı emperyalizmden çekip alacak ve burjuva iktidarına son verecek bir hükümetin iş başına getirilme mücadelesinin komünizme giden yolda günün sorunu olduğunu tespit etti.

Kıbrıs sorunu milli bir sorundur, aynı zamanda toprak sorunudur. Milli bir sorundur derken milletler arası ilişkilerin nasıl olacağını belirlenmesini anlıyoruz; dostluk ve dayanışmaya mı yoksa düşmanlık ve zorbalığa mı dayalı olacağını belirlenmesini anlamaktayız. Toprak sorunu derken de toprağın dağılımının hangi şekilde olacağı ve bunun neye hizmet edeceğidir.

Kıbrıs'ta 63, 67 ve 74 katliamlarıyla göç etmek zorunda olan kitleler vardır. Bu kitlelere gerek kuzeyin gerekse de güneyin yönetimleri tarafından ev, toprak ve dükkan verilmekle beraber hala toprak, ev ve dükkan sahibi olmayanlar vardır. bunların yanında Türkiye'den getirilip yerleştirilmiş ev toprak dükkan verilmiş Türkiyeli göçmenler mevcuttur. Zaman içerisinde bu mülklerin çoğu el, şekil değiştirmiştir.

Diğer taraftan İngiliz emperyalizminin üs olarak tuttuğu bölgeler vardır (yüzde 4). Bu üslerin bir kısmı İngiltere Kralicesine aitken bir kısmı da halka aittir. Mülkleri üzerinde yapacakları herhangi bir şekil değişiminde İngiliz yönetiminden izin almak

zorundadırlar. İngiliz üslerinden başka İngiliz ve Amerikan emperyalistlerinin siyasetleri doğrultusunda hareket etmekte olan Yunan ve Türkiye'nin de üsleri vardır. Yunan üsleri KC üzerinde iken TC'nin üslerinin yüzde 95'i 74'de kuzeyden güneye kaçmak zorunda bırakılan Rumların geriye kalanlar ise Türklerin mallarıdır.

Dış emperyalistlerle işbirliği içerisinde hareket eden burjuvalar aynı zamanda büyük toprak sahibidirler. Bunların yanında Kilise ve vakfın elinde de (TOPLAM ekilebilir arazilerin yüzde 10'u) birer büyük toprak sahibi kabul edilecek miktarlarda topraklar bulunmaktadır.

Bir tarafta ellerinde çok miktarda toprak ve üzerinde taşınmaz mal tutan emperyalistler ve onlarla işbirliği içerisindeki birey ve kurumlar - ki bunlar toplam tarım arazisinin mülk sahiplerinin yüzde 6'sını oluştururlar ve bu azınlık toplam ekilebilir arazilerin yüzde 40'ını ellerinde tutuyorlar- diğer tarafta da hala toprak, ev dükkanı olmayan nüfusun büyük bir kesimini (toplam hanelerin en az yüzde 20'si ama kesin değil) teşkil eden kesimler.

Burjuva hukuk çerçevesinde kaldığı müddetçe özel mülkiyetin ve hakkının öne çıkarıldığı ve çıkarılmakta olduğu bundan hareketle toprak sorununun çözülmesi gerektiği tezlerinin öne sürüldüğü bilhassa da en son Annan planı ile ete kemiğe büründürülmeye çalışıldığı açıktır. Ancak yine bu planın hayat bulmamasının en önemli sebeplerinden birisinin de bu toprak sorununun çözüm önerisinin olduğu da açıktır. Burjuvaların toprak sorununu özel mülkiyet temelinde çözüme çalışmaları her konudaki çözüm/anlaşma önerilerinin temelini teşkil eden kişisel mülkiyetin kutsallığı temeli zorbalıkla daha fazla

düşmanlık tohumlarını atmaktan halkları milli ve/veya dini temellerde ayrı tutmaktan başka bir işe yaramayan bir yöntemden başka bir şey değildir. Kaldı ki burjuvazi bile bu 'kutsal mülkiyet' hakkını ayaklar altına alıyor Annan Planı ile... Parası olup topraklara yatırım yapanlar o toprağa sahip olma hakkı kazandırılıyor Annan Planı ile... Yani burjuvazi bile toprak sorununu çözüme için terim yerinde ise topraklara el koyarak yapıyor.

Toprak sorununu özel mülkiyet temelinde değil de toplumsal mülkiyet temelinde çekme çalışmaları sürdüren nihayette toplumsal bir ekonomik sistem için çalışan KSP açıktır ki bu sorunu burjuva hukuk çerçevesi dışına çıkararak çözüme zorundadır. Milli ve dini temeldeki ayrılıkları körüklemeyecek tam tersi milli ve dini temeldeki ayrılıkları kaldırarak sınıf temelini zeminini yaratacak bir çözüm sayesinde bunun gerçekleşmesi gerektiğini vurguladı ve AEBCH programında da böyle yaptı.

AEBCH Programının 3ncü maddesi: Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi. Boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların devletleştirilmesi. Tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş Kıbrıslı Rum ve Türk Kıbrıs halkının tüm kesimlerine ve topraksız köylülere ve evsiz işçi ve memurlara dağıtılması.

Türkiye'den getirilip veya gelip de Kıbrıs'a yerleştirilmiş/yerleşmiş olan ve AEBC hükümetinin kurulmasından yana yer alan ve mülksüz olanlara da aynı şekilde verilmesini de söylemektedir.

Kıbrıs'ta herkesi besleyebilecek

yeteri kadar arazi vardır. Ancak bu arazilerin hemen hemen yarısı yukarıda da değinildiği gibi yüzde 6'lık bir azınlığın tekelindedir. Bu azınlık kendi ellerindeki arazilerin yoksul ve topraksızlara dağıtılmasına karşı olduklarından ve toprak tekeli üzerinden servetlerini katlamak istediklerinden topraklarını kaybeden küçük mülk sahiplerini de peşlerine takarak toprakların "genel iadesini" sağlamak amacıyla siyasi bir güç oluşturmuştur. Bu siyasi gücün başını iste bu burjuvalar çekmektedir. "Vatan" çığırtkanlığı yapanlar gerçekten "vatani kurtarmak" isteselerdi kitleleri bu yönde örgütlemeleri gerekmiyor muydu? Ulusal kurtuluş savaşı vermeleri gerekmiyor muydu? Onlar başından beri ruhlarını emperyalizme satmışlardır. Onlar emperyalist burjuvazinin çıkarlarını koruyarak belli imtiyazlar elde etmek amacıyla gerektiğinde milli çatışmalar da yaratarak vatana karşı her türlü ihaneti yaptılar ve hala daha yapıyorlar.

Bu siyasetin hüküm sürdüğü bu günlerde günü birlik popülist politikalara kapılıp "sayı olarak hızlı büyüme"yi arzu edenler burjuva siyasete kaymak zorundadırlar. KSP'nin amacı popülist-oportünist burjuva siyasetle kitleleşmek değildir. Zorlukların ne olduğunu anlatarak bilimsel bir şekilde kurtuluşun ancak ve ancak bizim AEBCH Programı ile çözülebileceğini kitlelere göstererek onları mücadeleye kazanmaktır. Ancak bu bilinçlendirme sayesinde kazandığımız sınıfımız ve tabakalar toprak mülkiyetini Kıbrıs'ta hakkı ile çözebilir. Bunun dışındaki tüm çözümler geçici burjuva çözümler olmak zorundadır. Bunun en bariz örneği de Avrupa'nın burnunun içinde gerçekleşiyor. Kıbrıs'ta bunu göremezseniz Kosova, Bosna-Hersek ve Karadağ'ı yakından izleyiniz ki göresiniz burjuvazi bu gibi sorunu nasıl çözüyor.

Londra Mektubu

Elif Kara

Kıbrıs Sorunu KSG-KSP
Siyaseti ile Çözülebilir

İnsanlar arasında irtibat-iletişim yaratan gerek karşılıklı konuşma gerekse de yazılı ve/veya görsel araçlar tek bir şeye hizmet etmektedirler; insanın ait olduğu dünya görüşünü yaymasına; düşüncelerini, bildiklerini, doğru gördüklerini bir başkasıyla paylaşarak aktarmasına. Bilhassa da kendisi gibi düşünmeyenleri kendi düşüncesine çekmekten, bir şekilde başkalarını da kendi düşüncelerinin doğruluğuna ikna etmekten, iletişim araçlarını bu arada konuşmayı da bir iletişim aracı olarak kullanarak görüşünü yaymaktan başka bir gaye taşıdığına inanmıyorum. Farklı dünya görüşlerine sahip olduklarını kesin kabul eden iki taraf arasındaki iletişimden pek bir netice de çıkmayacağı da ortadadır. Ancak farklı dünya görüşüne sahip olduğunu kabul etmeyen taraflar arasında iletişimin çok daha sert ve kırıcı boyutlarda geçmesi de mümkündür.

Kıbrıs sorununun çözümü ile ilgili olarak KSG-KSP'nin açıklamaları malûm. Kıbrıs'tan emperyalizm kovulmadan, yerli yabancı burjuvaların hakimiyeti kırılmadan Kıbrıs sorununun çözümünün mümkün olmadığını ilan etmiştir. Bunun için de tüm çalışmalarını dış burjuva-emperyalist güçlerle işbirliği içerisinde hareket eden yerli burjuva devletin yıkılması ve AEBC Hükümeti'nin kurulması çalışmaları için işçi sınıfı ve onun önderliğinde küçük burjuvazinin devrimci kesimlerini örgütlemeyi günün sorunu olarak görerek bu yönde çalışmaktadır. Kıbrıs'ta KSG-KSP'den başka bu yönde çalışma yürüten

parti, örgüt, vb'nin de olmadığını bildirmektedir.

Kıbrıs sorununun çözümü konusunda KSG-KSP dışındaki tüm önerilerin özde aynı öneriler olduğunu bu önerilerle de Kıbrıs sorununa çözüm getirilemeyeceğini söylüyoruz.

KSG-KSP dışındaki öneriler esas olarak Kıbrıs sorununun çözümünü emperyalistlerden bekleme getirmektedir. Gerek kuzeyin gerekse de güneyin solcu tüm partilerinin ortak görüşü 'BM gözetiminde iki toplum liderinin görüşmeleri üzerinden elde edilecek bir çözümle AB üyesi Kıbrıs' talebidir. Bunu elde etmek için de bir kısmı, KC'ni zorlamanın yolu olarak izolasyonların kaldırılmasıyla mümkün olacağını öne sürüyorlar. Bunlara 'muhalif' olduğunu açıklayan Afrika gazetesi çevresi ve de bazı bireyler ise gene aynı neticeyi elde etmeyi hedeflemekle beraber 1960 anlaşmalarından doğan hakları kullanarak Rum tarafını bir anlaşmaya zorlayarak aynı şekilde 'BM gözetiminde...' bir anlaşmanın mümkün olacağını ileri sürüyorlar. Gene bazı çevreler ve bireyler de kendilerini anti-emperyalist ve sosyalist olarak gösterirken 1960 anlaşmaları üzerinden BM gözetiminde iki toplum liderlerinin görüşmeleri neticesinde AB üyesi bir Kıbrıs elde ederek AB'deki sosyalistlerle birlikte mücadeleyle sosyalist bir ülke yaratma düşüncelerini yaymaya çalışmaktadırlar. Gerek şöyle gerekse böyle 'BM gözetiminde...' bir Kıbrıs'ın elde edilmesini ve/veya elde edilecek bu 'çözümle' sosyalizme geçmeyi hedefleyen bu taraflar emperyalizme karşı mücadeleyi günün sorunu olarak görmemekte tam tersi emperyalizmin kendisinden bu çözümü talep etmektedirler.

Ne var ki AB üyesi bir Kıbrıs çözümünü talep edenlerden, kendilerini sosyalist olarak ilan edenlerden, bazıları kendilerinin de KSG-KSP gibi emperyalizme karşı olduklarını da ilan etmekten geri durmamaktadırlar. KSG-KSP'nin kendilerini anti-emperyalist olarak görmemesini kendilerine hakaret olarak ele almaktadırlar. Bu konu ile ilgili KSG-KSP'nin getirdiği/getireceği her açıklamayı, düşüncüyü karalamanın yolu olarak sosyalist teorinin gününü doldurduğunu öne sürerek değişen

dünya şartlarına göre hareket edilmesi gerektiğini açıklamaktadırlar. Sömürünün, sömürülenin hala var olduğu, bir avuç dünya tekelinin bunlar üzerinden semirildiği bir düzenin hala devam etmekte olduğu dünyamızda değişenin ne olduğunu açıklamaktan yoksun bu kesimler sorunu bir türlü sınıf temeline getirmeyi kabul etmemektedirler. Tam tersi Kıbrıslılık temeline dayanarak Kıbrıs sorununu çözme hayalleri peşinde koşmaktadırlar. KSP'nin mülkiyet konusuyla ilgili olarak büyük mülk sahiplerinin topraklarına el koyma üzerinden evsiz, topraksız ve dükkansızlara ve Türkiye'den getirilmiş ve AEBC Hükümetinin iktidarı için çalışacak olanlara mülk vermesine karşı çıkararak Denktaş bile olsa büyük mülk sahibi bir Kıbrıslının malına el konulmasını kabul etmemektedirler. Sosyalist olduklarını iddia eden bu kesimler sosyalist toplumun ancak ve ancak sosyalist ekonomik temellerle, toplumsal mülkiyet temelli ile oluşacağını bunun için de ilk etapta büyük mülk sahiplerinin mülklerine el konulması gerektiğini kabul etmeyerek AB'ye katılımı emperyalizmden kopmayarak sosyalist olunacağını tezleriyle 'sosyalizme varmayı' hedeflemektedirler.

Kıbrıs gibi küçük bir ülkede verilmesi gereken enternasyonal mücadelenin gerekliliğini de kavramış olduklarına inanmak mümkün değil. Anti-emperyalist bir mücadelenin sadece Kıbrıslılar hesaba katılarak elde edilmesinin imkansızlığını kabul edememe siyasetinin maceracılık olacağını idrak etmemek ya aşırı saflık ya da emperyalizmden kopuşu hedeflemekten başka bir anlam taşımamaktadır. Bu yüzden de Kıbrıs'ta yaşayan ve sınıf mücadelesine çekilmek istenen ve bu mücadele neticesinde Kıbrıslılık talep edenlere bu hakkın verileceğinin açıklanmasını "kimin malını kime veriyorsunuz" gibi tepkilerle Kıbrıslı büyük mülk sahiplerinin haklarını koruma durumuna dahi düşmektedirler.

Sınıf temelinde, sosyalist bir bilinçle hareket edemedikten sonra kendinize istediğiniz yakıştırmayı yapsanız da pratikte gidilen yol öztin ne olduğunun açık ispatıdır.

Rüya Şehir Özgür Düşünce
Paris

Evrin Mehmet

Dünyanın hemen hemen bütün entelektüellerinin, bütün yazarlarının ilham kaynağı Paris şehri eski mimarı yapıları ile çok güzel bir şehirdir. Gözünüzün gördüğü kadar eski tarihi ile donatılmış bu şehir acaba gördüğü gibi mi? Hayat yaşantısını işçi, emekçilerin durumunu ben de daha önce çok fark etmemiştim güzelliğinin cilvesine kapılıp. Son sefer gidişim geçen haftaya rastladı ve bu son sefer gidişimde fark ettim işçi, emekçi, ezilen halkın durumunu; gözlerimle görme fırsatı buldum. Sokaklarda evsiz ezilen halkı gördüm. Bunları hiç fark etmemişim daha önce; çöplerden yemek toplayanları, restoran önlerinde yemek dilenenleri. İşte bunları gördüm son gidişimde, herkesin görse bile fark edemediği Paris'in büyüğü güzelliğine kapılması dolayısı ile. Sen nehri boyunca yürüdüm biraz bunları düşünürken. Birden önüme bir kişi çıktı.

Bana "sigaran var mı" diye sordu.

Ben de ona sigara içmediğimi sigara içip hem kendime zarar vereceğimi hem de emperyalist sigara şirketlerini zengin edeceğimi söyledim. "Bu yüzden içmiyorum" dedim.

Benim ona emperyalizmden konuştuğumu görünce "politika ile mi ilgileniyorsun" dedi. Ben de "evet, neden?" diye sordum.

O da bana kendisinin de politika ile ilgilendiğini ve bu duruma politika sayesinde geldiğini söyledi.

Ben de "nasıl?" dedim.

Bana bir zamanlar evinin ve işinin olduğunu ama grev ve eylemlerde olduğu için isini kaybettiğini ve daha sonra işlerinin kötü gittiğini anlattı.

Benle o kadar kendini sıcak hissediyordu ki anlatmaya devam etti: "ben PCF ve CGT üyesi idim ve eylemlerde hep önde yürürdüm". Ama bir gün eylem sonrası döndüğünde ışığını kaybettiğini

öğrendiğini söyledi. Daha sonra sendika ve partisi ile de ters düştüğünü nedeninse partinin Trockistleşmesi ve kendinin Stalin'i desteklemesinin olduğunu söyledi. Böylece partiden atıldığını söyledi.

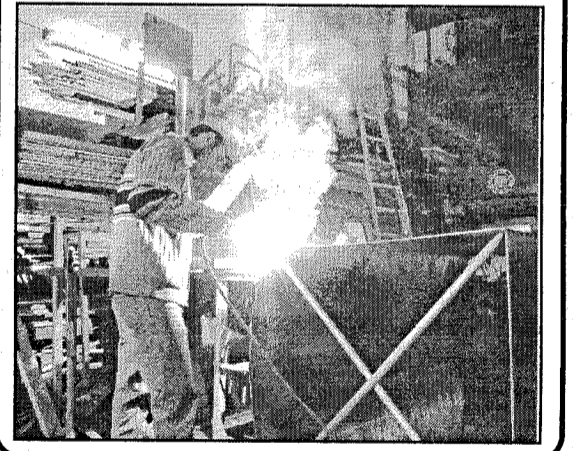
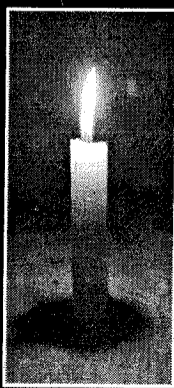
Ben de ona "ben de komünist ve Stalinist'im" deyince bana gözleri dolu dolu baktı ve şöyle dedi "benim için gurur verici. Senin gibi bir genci Marksist ve politika ile ilgili görmek. Bu devirde gençler yozlaşmaya başladı.

Senin yaşı kaç" dedi. "20" dedim. Bana içli bir baktı ve "mücadelerde başarılılar. Umarım bizim yapamadığımızı siz yapabilirsiniz. Evlat geç oldu seni bırakayım, benim de yapacak işim var. Ve gece uzun, dikkatli ol buralarda" dedi ve gitti.

Evet işte Paris'te geçirdiğim bu dolu dolu hafta sonu bu olayla sonuçlandı.

Acaba şu anda Paris'e sefiller şehri diyebilir miyiz?

EMEĞİN RESMİ

Vergisini Ödeyen Vatandaşın
Maliye Bakanlığına Cevabı:

Vergimizi
Ödüyoruz, Ama
Yine de Elektriksiz
Kalmaya Devam
Ediyoruz!

OKUYUCU MEKTUBU

Barış Reyhani

Merhaba sevgili dostlar.

Bu haftaki yazımda değişik bir konudan bahsedeceğim. Çünkü bu konu beni meşgul ediyor.

Yıllar sonra hiç beklemediğiniz bir zamanda karşınıza biri çıkıyor, karşınıza çıkan biri sizi bir şekilde etkiliyor ve onu düşünmeye başlıyorsunuz.

Nereye giderseniz gidin, ne yaparsanız yapın bu kişi aklınızdan çıkmıyor. Yani bu kişi aklınıza iyice yerleşiyor, aklınızı yüreğinizi esir alıyor.

Uykularınız kaçıyor, yemeden içmeden kesiliyorsunuz. Gittiğiniz her yerde onu görecekmış gibi oluyor, göremeyince üzülüyorsunuz. Onu tesadüfen gördüğünüzde ise heyecanlanıyor ve avuç içiniz terlemeye başlıyor.

Bütün bunlar olurken ilerisi için tatlı hayaller kurmaya başlıyorsunuz. Sanki bir rüya. Kimsenin bitmesini istemediği bir rüya gibi.

Arkadaşlarıma soracak olsam bana rüya gördün, uyan, gerçek hayata dön diyeceklerdir. Ama ben rüya görmüyorum. Gerçeklerden bahsediyorum. Bu gerçeklerde hayatın gerçekleri...

Doktorlara soracak olursanız size hastalıktır, geçer derler. Oysa ben bunun hastalık olduğuna inanmıyorum.

Yorumu okurlarımıza bırakıyorum...

AGATHELMU VE DELİ HRİSANTHOS**-Bir sevda masalı-**

Ahtapotların dövuıldığı kaya, sandalların bağlandığı paslı iskele ve deli Hrisanthos'un kalifi. Bu üçgenin içinde yaşayanları siz tanımazdınız. Onlar, bilgisayarlardan, kasinolardan, devlet hava alanlarının V.I.P. salonlarından ve BMW X5 lerden çok önce yaşamışlardı.

Hatta o kadar çok öncelerdi ki vitesli spor Raleigh'ler ve siyah beyaz televizyonlar Uzun Yol'un vitrinlerini süslememişlerdi daha. Kişiliğin simgesi bataryalı Saba radyoları tek tük, evlerin ve kahvehanelerin en değerli köşelerinde. Çünkü bu anlatacağım elektrikten de önceydi.

O günlerde Hrisanthos çok yakışıklıydı. Saçlarında tarak kırardı abartısız. Bakmayın siz şimdiki kel haline. Saçlarını Atalasa tepesinde kaybetti dediler. Yalnız saçlarını mı? Herşeyini. Özgürlüğünü, sandalını, ağılarını, kabaklarını ve denizini.

Agathelmu'nun serpilmiş halini 'Deftera işi' işlerken görmüştü ilk kez.

Tam da böyle bir Nisan günüydü. Kefalların alay alay denizi gümüşe döndürdüğü günlerden birinde. 'Balık kokuyor ama gene de yakışıklı' diye düşünmüştü Agathelmu. 'Abine söyle lambasuyunu ve kaytanları unutmasın gori' demişti Hrisanthos kapının önünde. Ve gözleri Agathelmu'nun tiğ tutan sağ, yumaktan yedirdiği sol elinin düzgün bir makine ritmiyle aksamadan motif yaratan harika parmaklarına takıldı. Masmavi gözlerinde boğuluyordu az kalsın, Akdeniz'in boğamadığı balıkçı. Çırpındı çırpındı kurtulamadı derinliğinden. Akıntısı aldı aldı götürdü. Agathelmu'nun yüzü günbatımı gibi kızarmış, uzun kirpiklerini bir gece gibi kapatıp, koşarak içeri kaçmıştı.

'Hiç böyle balık kaçırmamıştım' diye düşündü Hrisanthos. Ama en iyi balıkçı, kaçan balığı yaşam boyu kovalayandı. O nisan Agathelmu 16 sına basmıştı. Kaçar gibi yapıp yakalanana kadar 17 oldu. Cehizini tamamlamadan, köyün küçük kilisesinde nikâh oldular. 18 ini doldurmadan, namsiyeli demir karyolada doğum yaparken öldü. İkizleri de öldü karnında. Tiğları, yumakların üstünde sokulu kaldı. Güzel tırnaklarının arası, acısından tırmaladığı başındaki deri ve saçlarıyla doldu.

Bir daha balığa çıkmadı Hrisanthos. Ne balık kovaladı, ne balık yakaladı. Tımarhane Tepesi'nde ihtiyarladı derler. Çok sonraları bir kalıfık yaptı denizin kenarına üçgeni tamamladı. Ahtapotların dövuıldığı kaya, sandalların bağlandığı paslı iskele ve deli Hrisanthos'un kalifi.

Savaş sonrası vapurlar gelmeye başladığında, limanda hamalcılık yapardı bazan. Bazan da yorgun balıkçılara dinlenme kahvesi kalifinde. Bir sandalye çekerti denize karşı. Bakardı bakardı saatlerce. Ben de bakardım görmek için baktığı yere ama hiç bir şey göremezdim. Bomboş bir deniz, çok açıkta birbirlerine bağlanmış bekleyen, sıra sıra 4 tane duba. Askılı kısa pantoloncuk giyilen yıllarda kördür, meme başı arayan, yeni doğmuş kedi yavrularına benzer insan. Deli Hrisanthos'un gördüklerini ancak şimdi görebilirim ben. Size de anlatayım dilerseniz.

Alay alay kefalların denizi gümüşe döndürdükleri pırıl pırıl bir Nisan sabahı, denizin önüne bir sandalye çekin. Sadece korkaklar kaçırır kamaşan gözlerini parıltılardan. Siz dayanın, kırpmayın bile gözlerinizi. Ve göreceksiniz, parıltılardan yapılmış dünyalar güzeli Agathelmu'yu gülümseyen masmavi gözleriyle, hafif çekingen 'Deftera işi' gibi işlerken kucağında denizi.

Eğer o gün bayramlarından biri değilse şayet. Ve F4 ler. F 16 lar ve F 18 ler cayır cayır bir tiğ gibi batarak onur yumaklarımıza, akrobasi hareketleri yapmıyorlarsa esir havalarda alay edercesine bizimle. Ve kırmızı beyaz boyalarını savurmuyorlarsa dalıp dalıp alçaklardan, örtmek isterlercesine maviliğimizi.

RADYO EKİM AÇILDI

İnternet üzerinden yayın yapan Radyo EKİM açıldı.

Kültür-sanat cephesinde, işçi sınıfının kültür ve sanatını yapmaya, yaymaya ve sınıf mücadelesine kültür-sanat alanından da bir destek sunmaya çabalayan EKİM, Kültür Sanat Merkezi'nin radyosu olan Radyo EKİM, 24 saat boyunca yayınını sürdürecektir.

Daha emekleme aşamasında olan radyonun kısa vadede devrimci, ilerici müzik yayınları yapıp, yayın kadrosunu ve akışını tamamladıktan sonra radyo tiyatrosu, röportaj, haber bülteni türünden yayınlar yapmaya başlayacağı da edindiğimiz bilgiler arasında yer alıyor.

Radyoyu kuran ve yayına sunan herkese buradan başarılar diliyor ve bu güzel girişimde arkalarında olduğumuzu belirtiyoruz.

Radyoya ulaşmak için gereken link adresleri;

<http://www.radyoekim.com>

<http://www.radyoekim.net>

<http://www.radyoekim.org>

RADYO EKİM

5 Mart'ta
Stalin'in öldüğü günde
Stalin'in sesi duyulacak
tekrar
Radyosunda
Radyo Ekim'de!

5 Mart'ta
Komünistlerin sesi duulacak
İnternette
İnternet Radyosunda
Radyo Ekim'de

5Mar'ta
İşçilerin sesi yükselecek
Radyolarında
Radyo Ekim'de

5 Mart'ta
İşgal edilen ülkelerin
Ezilen halkların
Sesi yükselecek
İnternette
İnternet Radyosunda
Radyo Ekim'de

Dadyo Ekim
5 Mart'ta Yayına başlıyor!

İnternetinize giriniz

www.radyoekim.com

Tıklayınız ve dinleyiniz

Almanya Ekonomisinde Globalleşmenin Yansımaları

Soğuk Savaş döneminde Batı Almanya askeri yatırımlar yapamadığından endüstri tekelleri makine, kimya, araba ve tüketim sanayisine yoğunlaştırmıştı. Bu üretimi de yürütebilmek için yabancı işçilere büyük ihtiyaç duyuyordu.

1990'da Almanya birleşmesine karşın Alman tekelleri doğu Almanya'daki iş gücünü kullanmak yerine yeni gelişen globalleşme çerçevesinde planlarını oluşturmaya başlayarak uygulamaya başladılar.

Global rekabeti devam ettirebilmek için tekeller ya yatırımlarını Almanya dışına Çin gibi yerlere taşıdılar, ya belli alanlarda uzmanlaşma yolunu seçtiler ya da kârlı olması durumunda şirketleri parça parça satıp sermaye yatırımlarını başka yönlere aktardılar.

Örneğin, 136 yıldır bir kimya endüstri tekeli olan Hoechst firması hissedarları finans oligarşisinin arzuları doğrultusunda parça parça satılarak kendisini 1999 yılında lavetti. Hoechst firmasında araştırma, geliştirme ve üretim bölümlerinde çalışan 180 bin kişiden çok azı yeni sahip firmalarda çalışıyor.

Eskiden "şirket kimliği" en üst yöneticiler tarafından öne çıkarılan bir yaklaşımdı. Ancak şimdi yöneticiler artık bu yaklaşımı terk ettiler.

Global rekabette "ulusal çıkarlar" ancak savaş sanayisi için söz edilebilir. O da sınırlı olarak... Söz sahipleri olanlar yöneticiler değil gerek bireysel gerekse de emeklilik, banka vs. aracılığı ile milyarlarca Euro'yu kontrollerinde bulunduran emperyalistlerdir. Bu emperyalistler için tek önemli olan şey azami kârdır. Azami kâr elde etmek ülkedeki sanayi üretimini durdurup ucuz işgücü ve diğer ucuz kaynakların bulunduğu yerlerde üretim yapmayı gerektirirse emperyalistler bunu yapmaktan geri durmazlar. "Kendi

ülkeleri"ndeki milyonlarca işçinin işsiz kalması onları ilgilendirmez bile...

Addidas firması daha bundan 15 yıl önce üretiminin büyük bir kısmını Almanya'da yaparken şimdi üretimi Uzak Doğu ülkelerinde yapıyor. Almanya'da üretimin devam etmesi taleplerine de işçilerin daha uzun ve "esnek" çalışması önkoşulunu sürüyor. Almanya'da bir zamanlar 3.000 işçi ile günde 2 bin ayakkabı üreten Addidas fabrikasında şimdi 40 kişi çalışıyor. Ayakkabı üretimi ise durdu. Yine de Addidas Almanya para borsası DAX'in önde gelen firması... Pazarlama merkezini Amsterdam'a kuran, tasarımları Tokyo, New York ve başka merkezlerde yaptıran üretimi ise çoğunlukla Uzak Doğu'da 850 fabrikada 500 bin işçi kullanarak yaptıran bir Alman firması Addidas!

Siemens firması Alman elektronik sektöründeki tekellerden biri ve Siemens araba sektörü için Würzburg kentinde elektronik parçalar üretimi yapan fabrikaları kapatarak Çek Cumhuriyeti'ne taşıyacağını açıkladı. Cep telefonu üretimini ise ayrı bir işletme olarak satışa koyuyor.

Araba sektöründe Opel, Mercedes Benz ve VW "iş için İttifak" programları kurarak işçilere iş garantisi karşılığında daha uzun saatler ve daha düşük ücret karşılığı çalışma konusunda hemfikir oldukları halde bu programı terk etmek zorunda kalıyorlar. Çünkü bu program çerçevesinde dahi azami karlara ulaşılacağını ve üretimi dah ucuz işgücü olan ülkelere taşıyarak kat kat daha fazla olan azami karlar elde edebileceklerini açıkça açıkladılar. Bu firmalar gerekçe olarak da "rekabetçi olabilme"yi öne sürüyorlar.

Sadece bu mu?

Uzun yıllar beyaz eşya olarak bilinen sektörde Alman şirketleri en ön sırada yer alıyorlardı. Bir zamanlar 68 Radyo ve televizyon

firması olan Almanya'da sadece 2 tane ayakta duruyor. Bu firmalar azami kâr amacıyla satıldı ve fabrikalar kapatıldı. Bu firmaların sadece isimleri, örneğin, Grundig, Saba, vs., pazarlamada kullanılıyor.

Sermayenin globalleşme gerekçesi ile Alman işçi sınıfını darmadağın etmeye girişimi karşısında sendikalar tekellerle eskiden varılan anlaşmaları terk ederek daha olumsuz şartlarda bir uzlaşma içine girdiler. Yine de sermayenin bu saldırısı karşısında mevcut düzen çerçevesinde fazla birşey yapamayacak duruma geldiler.

Tekeller Almanya'da sadece fabrikaları kapatmakla kalmadı. Aynı zamanda dünya çapında daha da büyük tekel olmak için diğer metropollerdeki tekellerle birleşerek gerçek anlamda çok uluslu tekeller haline geldiler. Daimler-Benz Chrysler ile birleşerek dünyanın en büyük araba tekellerinden bir tanesi oldu. Bu tekel "rasyonelleşme" ve "rekabetçi olabilme" ayakları altında ABD'de 30 bin işçinin işine son verme kararı aldı. Dünya araba tekelleri arasında rekabet o kadar kızışmış bir durumdur ki "yeni uygulamalar" bile tekellerin birçok "ulusal" fabrikalarını kapatmaya itiyor. Ucuz ehli-bilgili işgücünün olduğu merkezler kayıyor fabrikalar. Bu merkezler de ne Almanya'da ne de diğer metropollerdedir. Bu merkezler daha fazla Hindistan ve Çin'de bulunuyor.

BMW firması daha 15 yıl önce İngiliz Rover firmasını satın aldığı global rekabette daha aktif olacağı açıklanmıştı. Ancak bugün Rover firmasının sadece adı vardır.

Alman ekonomisi "mühendislik" (sanayi makineleri üretimi) dalında hala daha ön sıralarda yerini koruyor. Bunu da özellikle Çin piyasasına borçlu. Alman ihracatının yüzde 13'ünü, dünya

piyasasının ise yüzde 20'sini oluşturuyor bu sektör. Sadece güney Almanya'daki firmalar tüm ABD'de üretilen sanayi makinelerinden fazla makine üretiyor. Ancak bu "mühendislik" sektörü de sorunlarla boğuşmaya başladı. Piyasaya giren ve ucuz işgücü ile aynı standartlarda üretim yapmaya başlayan şirketlerle rekabet edebilmek için Almanya'nın bu "mühendislik" endüstri sektörü de değişime uğramaya başladı. Ancak henüz Addidas ya da Siemens'in vardıkları noktada değillerdir.

Alman tekelleri dünya çapında rekabetini sürdürebilmek için işçilerin ceplerine ellerini daldırıyorlar. "İşçi ücretleri yüksek" diye bar bar bağıyorlar. İşçileri işten atmakla tehdit ediyorlar. Ve son 6 yılda Almanya'da işçi maliyetleri yüzde 10 azalma gösteriyor. Yani işçiler aynı ücretlerle yüzde 10 daha fazla üretim yapıyorlar, 6 yıl öncesine kıyasla... Bu üretimden elde edilen gelir de tekellerin ve firmaları yönetenlerin ceplerine gidiyor.

Globalleşme bir yandan ucuz, kalifiye-bilgili işgücünün olduğu merkezler kayarken, oralarda yeni işçilerin kanları emilirken metropollerde de işçiler işsiz kalmamak için, iş için, ekmek için ucuz işçiliğin olduğu yerlerdeki işçilerle işgücü sahasında rekabet etmek zorunda kalıyorlar. Ve metropollerdeki işçiler yaşamlarını sürdürebilmek için geçmişe kıyasla çok daha kötü yaşam standartlarını kabul etmeye zorlanıyor tekeller tarafından...

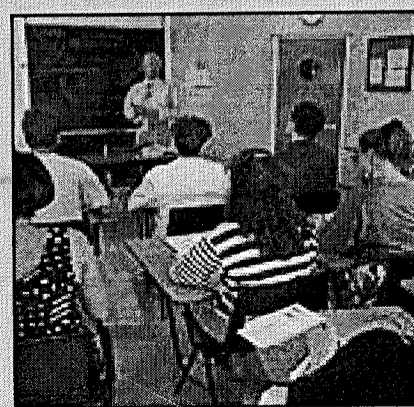
Sermayenin yeniden "globalleşme" uygulamaları karşısında metropollerdeki işçi sendikaları ucuz işçiliğin olduğu merkezlerde de işçilerin örgütlenmesine ön ayak olurlarsa, onlarla rekabet etmek yerine dayanışma içerisinde mücadele yürütürlerse sermayenin bu azılı saldırıları karşısında başarılı olabilecekler.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de Bozuk
Yollarda Gitmeye
Devam Ediyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyorum, Ama
Paralı Eğitim Daha
da Yaygınlaşıyor!**

Parka

Ziya Çelik

ALAN VARSA VEREN DE VARDIR

KC mahkemelerine güneyde bıraktığı evini geri almak için başvuran ve davayı kazanan göçmen Arif Mustafa, evine yerleşiyor.

Bu olay, günlerdir gündemin ilk sıralarında yer alıyor.

Onyıllardır uzlaştırılmayan, çözümlenemeyen, formül üstüne formül üretilip de bir türlü bu formüller uygulanamayan mal-mülk sorununda, kazanılan bu dava önemlidir.

Önemlidir çünkü, sol adına siyaset yapan birçok akımın varacağı noktayı bizlere göstermektedir.

Olguları ele alalım;

1. Kıbrıs sorunu diye bilinen ulusal sorun, esasında toprak sorunudur.

2. Savaşın ardından göçmen durumuna gelen ve mallarını gerek kuzeyde, gerekse de güneyde bırakan insanların durumunun nasıl çözümlenebileceği, burjuva siyaset çerçevesinde hala bir muammadır.

3. Kimi siyasetlerin "herkes malına geri dönsün" önermesi, kuzey ve güneydeki mal talanının ardından, mal-mülk sorununu daha da keşmeğe sokacak bir önermedir.

4. "Herkesin malına geri dönmesi" önermesi, "herkesi" kapsadığı için, kimilerinin daha da zenginleşmesine neden olacak, dolayısıyla da özel mülkiyete dayalı olan sistemin devamına yarayacak bir önermedir.

***

Bir bakıma sonuçları da içeren bu olgulardan hareket etmeli.

Arif Mustafa evini geri aldı.

KC mahkemelerine dava açarak, bu sonuca vardı. Peki, güneyde yaşayan ve kuzeyde mal bırakanlar hangi mahkemeye başvurabilecek?

KKTC mahkemelerine mi?

KKTC mahkemelerini kim tanıır?

KKTC mahkemeleri yahut "devleti" tanınsa bile, ve bu mahkemelere başvuran bir Kıbrıslı Rum davayı kazansa dahi, kuzeydeki mülk talanı sonucunda eski evine yerleşenlerin bu evi terk etmesi gerekmez mi?

Burjuva hukuk çerçevesinde ev terk edildi diyelim, peki bu evde yaşayan insanların suçu nedir?

Bu insanlar nereye gidecekler?

Sokağa mı atılacaklar?

Burjuva hukuk sistemi veya o çok övülen "sosyal devlet" mekanizması buna da bir çözüm üretebilir mi?

Son tahlilde, eğer bir kişiye eski evini veriyorsanız, o evde yaşayan kişiler, bu evi veriyor demektir.

Yani evi alan birisi varsa, o evi veren birisi de vardır.

Evi alan kadar, evi verenin de haklarını gözetmek durumundasınızdır!

Kaç yıldır üretilen çözüm planları, mal-mülk meselesi konusunda hakkaniyete uygun, halkı mağdur etmeyecek bir formül getirebildiler mi?

Getiremediler.

77-79 Doruk Anlaşmaları, Gali'nin Fikir Silsileleri, Annan'ın Planı vs vs gibi, KC mahkemelerine başvurarak mal-mülk sorununu çözmeye çalışmak da burjuva çözüm metotlarından bir tanesi değil midir?

Ve bu çözüm metodu, nereye kadar işleyebilir?

Tüm bu soruları kendimize soralım, mal-mülklerin eski sahiplerine iadelerini, yeni sakinlerinin ne olacaklarını, evi alanların ve verenlerin niteliklerini ve "herkes malına dönsün, Kıbrıs sorunu çözülsün" siyasetini sorgulayalım.

***

Bizim iktidarımız koşullarında "herkes malına"

dönemez!

Çünkü o herkesin içinde büyük burjuvalar ve şu anda mülk sahibi olanlar da vardır.

Bizim iktidarımız koşullarında, herkesi malına döndürürseniz, büyük burjuvalar servetlerine servet eklerler.

Bizim iktidarımız koşullarında, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti siyasetinin zaferi için çalışan ve kökeni, milliyeti ne olursa olsun tüm yoksullar, işçiler ve emekçiler, evsiz, işsiz kalmayacaklardır.

Şu anki burjuva iktidarı koşullarında (AEBCH iktidarı da sosyalist bir iktidar değildir ancak burjuva iktidarının bel kemiğine indirilen ilk darbedir, ilk adımdır, sosyalizme giden yoldur) mal-mülk sorununu böylesi karmaşık ilişkiler zinciri içinde çözmeye çalışmak,

Şu anki burjuva iktidarı koşullarında özel mülkiyetin "kutsallığı" felsefesiyle mal-mülk sorununu çözmeye çalışmak,

İşleri içinden çıkılmaz hale getirmekle, ve dolayısıyla sorunu çözememekle eşdeğerdir.

Kilise'nin, Vakıf'ın, tüm yabancı burjuva-emperyalist askeri üsler ve alanlar ile büyük burjuvaların mal-mülklerinin kayıtsız şartsız millileştirilmesi, Birleşik Cephe iktidarının elinde muazzam bir değer birikimini zaten yaratacaktır.

Bu bakımdan, yeni burjuvalar yaratmadan, ada üzerinde yaşayan ve bu siyasetin zaferi için çalışan tüm milliyetlerden işçilerin ve emekçilerin insanca yaşayabilmesinin, evinin, işinin, gelecek

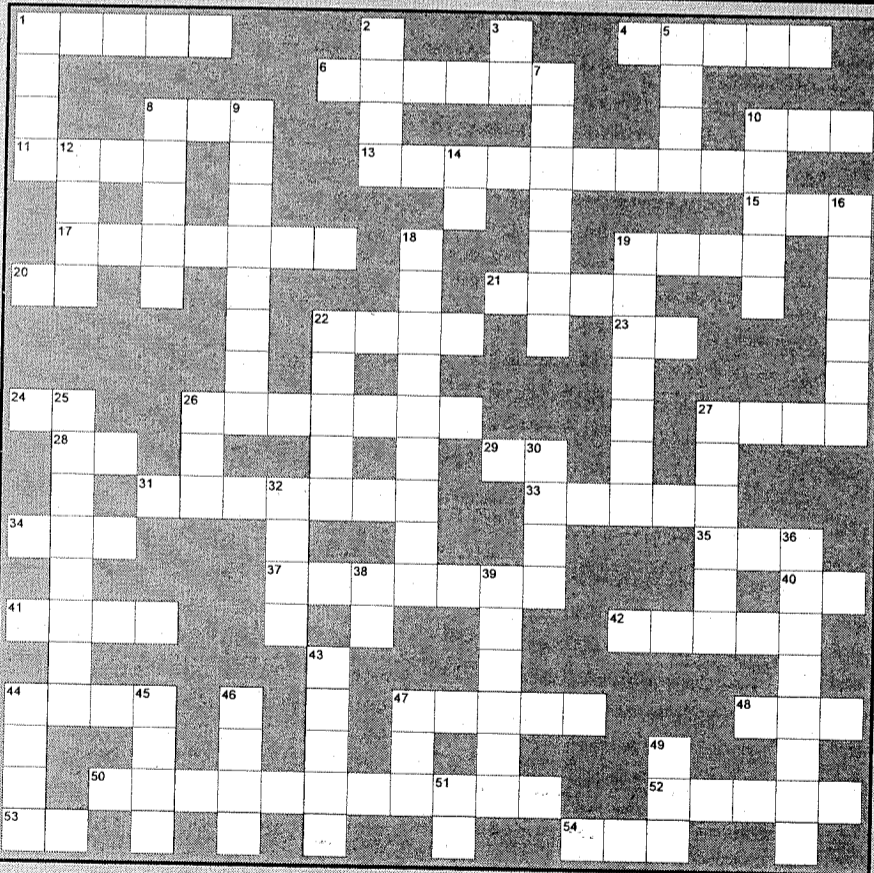
garantisinin, eğitiminin, sağlığının vs'sinin tam güvencesi, ancak ve ancak Birleşik Cephe iktidarı ile mümkün olabilir. Bizim siyasete karşı savaşılanlara bu adada zırmık verilmeyecektir.

Bugün Arif Mustafa evini burjuva mahkeme yoluyla geri aldı.

Ama evden çıkan Bambos Matteo şu soruyu soruyor;

"Evi Arif arkadaşşıma verdim ama, ben de kendi evimi istiyorum. Bana evimi kim verecek?"

İşte onyıllardır emperyalizmin Kıbrıs'ta çözümlenemediği meselelerden birisi de budur!

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

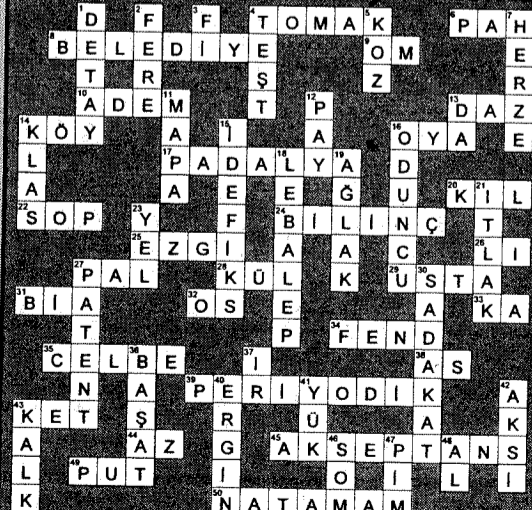
- Bağır, Sine, Sadr, Sedi, Ağuş.
- Sayı boncuğu.
- Tanı.
- İklil.
- Zengin, Varlıklı.
- Sanki, Adeta, Hemen hemen.
- Tekemmül.
- Slayt, Diapozitif, Saydam.
- Değerinin altında satın alınan kullanılmış eşya ya da mülk.
- Cinsiyet hücreleri dışındaki diğer tüm vücut hücreleri.
- Çıplak vücut resmi.
- Arazide dikili işaret çubuğu.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

- Çete.
- İçki eşliğinde yenen yemek, Çerez.
- Çok eski bir tarihi anlatırken kullanılan sözcük
- Bahis, İddia, Rihan.
- Kemerli ve büyük taş köprü.
- Nuşin.
- Müsademe, Sadme.
- Sevgi ve dostluk.
- Panik, Telâş, Rem.
- Japonya ve Çin'de oynanan bir satranç türü.
- Acırak.
- Kılıç, bıçak gibi şeylerin sap içinde kalan bölümü.
- Cömertlik.
- Uful, Gark, İnkiraz, Krak.
- Meyve suyundan yapılan bir tür pelte.
- Bulanık, Net olmayan, Mat.
- Aman, Car,
- Medet/ Destek, Himmet, İane, Muavenet.
- Düzenli, Düzgün.
- Oyma, Yontma.
- Canına kıyan.
- Kıl, Tüy
- Suların akması için bir duvarda düşey olarak bırakılan yarık.
- Cuşiş, Galeyan.
- Örtü, Perde.
- Günaha sokma.
- Kadim, Antik, Partal, Kurada.
- Sıkıntı, Güçlük.
- Gelenek, Teamül, Adet, Töre.
- Adın durum eklerinden biri.

- Ekimoz.
- Ahırda hayvan yiyeceği konulan yer, Yemlik/ Derviş selamı
- Borudan parça almakta kullanılan bağlantı parçası
- Hayal ürünü
- Düşman, Ado, Adu, Hasm, Hasım.
- İsveç işçi sendikası.
- Eski Japon hacim ölçüsü.
- Zürafa.
- Kadınlar hamamı hizmetçisi.
- Vücudu dinlerken hekimin duyduğu patolojik ses.
- Yuvarsı kemer.
- Ahmaklık.
- Valide, Ana, Anne, Ümm
- Yay kırışı.
- Topluca, Hepsisi birlikte.
- Sefine.
- Mahi, Nun.
- Asma kütüğü, Bağ kütüğü.
- Noyan, Salar
- Tutu, İpotek, Bend.
- Kamer-Mah.
- Bir cins çökelti taşı.

Gecenin Haftanın Çözümü

Sosyalist Gözlem

Özdemir Göçer

1954'ten Bu Yana Edindiğimiz Deneyimler Yetmedi mi?

'Kıbrıs sorunu' ne zamandan beri vardır?' diye sorsanız, birbirinden farklı yanıtlarla karşılaşabilirsiniz. Bir kısım tarihçi ve politikacı Kıbrıs sorununun 1878'de Osmanlı'nın adadan ayrılması ile başladığını söyleyebilir. Bazıları 1958'de, bazıları 1963'te başladığını iddia edilebilir. Hatta Kıbrıs sorununun farklı biçimler altında tarih boyunca hep var olduğunu da söyleyebilirsiniz. Çünkü son tahlilde Kıbrıs sorunu, adanın çevresindeki büyük güçlerin, her dönemde, adayı çeşitli nedenlerle (ve özellikle de stratejik nedenlerle) işgal etmelerinden kaynaklanmaktadır.

Günümüzdeki şekliyle bilinen Kıbrıs sorunu ada üzerindeki iki büyük ulusal topluluğun hakimiyet kavgası olarak tanımlanmaktadır. Yani Rum-Türk kavgası ve onların 'anavatanları' Yunanistan ile Türkiye arasındaki bölgesel bir dalaşma olarak tanımlanmaktadır.

Halbuki Kıbrıs sorunu bu görüntüden çok ötede uluslararası boyutlara sahip, emperyalist İngiltere tarafından mühendisliği yapılmış ve şimdilerde İngiltere ile birlikte ABD emperyalizminin hamiliğinde başarı ile sürdürülen bir sorundur.

Başarı ile sürdürülen diyorum çünkü bu emperyalist canilerin Kıbrıs sorununu çözmek gibi bir istekleri yoktur. Tam tersine bu sorunun devamlılığında çıkarları vardır. Onların çıkarları yok edilmeden de sorun çözümlenmeyecektir.

Bu açıdan meseleye baktığımda ben bugünkü Kıbrıs sorununun başlangıç tarihi olarak 1954 yılını tercih ederim. Bu yıl, Kıbrıs sorununun ilk kez Yunanistan tarafından 'enosis' hedefine yönelik olarak self-determinasyon talebiyle BM'ye götürüldüğü yıldır.

Hatırlanacağı gibi BM İngiltere'nin diplomatik çabaları ile Yunanistan'ın önerisini reddetmişti. Ardından EOKA, sonra TMT kuruldu; Türkiye Cumhuriyeti İngiltere tarafından, Kıbrıs sorunun içine çekildi, 1958 çatışmaları yaşandı, 1960 anlaşmaları imzalandı, 1963/4, 1967 çatışmaları yaşandı ve nihayet 1974'te ada ikiye bölündü.

Adanın ikiye bölünmesi daha 1950'li yılların başarılarından beri emperyalistler tarafından planlandı.

İnsanlık düşmanı emperyalist güçler, sırf adayı askeri olarak denetimleri altında tutmak için, insanlarımızın hem sosyal bağlarını, hem de tarihsel bağlılıklarını hiçe sayarak onları kitleler halinde yerlerinden yurtlarından ettiler; acımasızca katlettiler, yaşamlarımızda ve ruh sağlığımızda

onulmaz yaralar açtılar.

Üstelik bu aşağılık, insan onurunu ayaklar altına alan durumu hala daha ısrarla sürdürmektedirler.

Bunun sürdürülebilmesi için bir yandan halkımızı silah tehditleri altında tutmaya devam ederken, öte yandan da her gün yalan ve sahte politikalarla, yanlış umutlar yayarak, ha bugün, ha yarın sorunun çözüleceği yalanını söyleyerek ruh sağlığımızla oynamaya devam etmektedirler.

Ülkemizdeki tüm 'sol' ve sağ partiler de bu politik aldatmacanın bir parçası olarak emperyalist senaryoların sürdürülmesine yardımcı olmaktadır.

Emperyalist ve burjuva basının etkisi altında işçi sınıfı ve emekçilerle küçük burjuva kesimler de bir türlü gerçekleri kavrayamamaktadırlar.

Son dönemde, Annan planının da kof çıkması ile birlikte küçük burjuvazi çareyi 1960 anlaşmalarına dönmekte bulmaya başladı. Bu istek özellikle 1963 Aralığından bu yana Kıbrıs sorununun en fazla mağdur ettiği Kıbrıslı Türk kitleler arasında taban bulmaktadır.

Kıbrıs Türk küçük/ulusal burjuvazisinin siyasi temsilcileri 1960 anlaşmalarındaki haklarımıza sahip çıkalm demektedirler. Bunu söylerken, 1960 cumhuriyetine geri dönüşü savunuyorlar. 1960 cumhuriyetindeki haklara sahip çıkarak ve o temelde iki bölge, iki toplumlu federal bir Kıbrıs yaratmak istiyorlar.

Peki ama bu yaklaşımın Annan planından ne farkı var?

Bu sözde sol ve küçük burjuva politikacılarının ısrarla anlamaktan kaçındığı bir nokta var; Kıbrıs'a hakim olan emperyalist güçler içinde bulunduğumuz safhada Kıbrıs'ta çözüm istemiyor.

1954'ten beridir hiç bir çözüm sağlayamadılar. Yaratabildikleri tek uzlaşmanın (1960 anlaşmalarının) ömrü yalnızca üç yıl sürdü. Bu anlaşmaların başardığı tek şey bölgedeki İngiliz ve ABD çıkarlarını sağlama almak oldu (İngiliz üslerinin varlığı, İngiliz ve ABD dinleme tesislerinin varlığı, İngiltere'nin Kıbrıs hava sahasını babasının çiftliği gibi kullanabilmesi)!

Küçük burjuva siyasiler ve kalemler sürekli 1960 haklarına donelim teranelerini sallarken zaman zaman da yılın ışığına düşerek, Kıbrıs sorununun bu yöntemlerle çözülemeyeceğini dil ucuyla da olsa söylemektedirler. Sık sık 'bu işi ancak Kıbrıslılar kendi aralarında çözebilirler' diyebilmektedirler.

Afrika gazetesi yazarlarından Arif Hasan Tahsin 4/Mart/06 tarihli Afrika'daki köşe yazısında şöyle bir tespitte bulunuyor:

'Bilelim ki Kıbrıs'ta Kuzey'de de Güney'de de oluşturulan avantacı, vurguncu, gronkçu, çözümsüzlükten beslenen iki hakyiyici takımın düzenini bozmadan, dümenini kırmadan, Kıbrıs'ta barış olmaz, çözüm da olmaz'

Eğer böyle bir tespit yapıyorsak, okuyucumuza karşı, hak yiyici takımların düzenini bozarak barışa ulaşmak için ne yapılması gerektiğini de ortaya

koymaktan sorumlu değil miyiz?

Ya da 'Kıbrıs sorununu sadece Kıbrıslıların çözebileceğini' söylüyorsak Kıbrıslıların bu sorunu çözebilmek için ne yapması gerektiğini de ortaya koymak zorunda değil miyiz?

İşte bu noktada küçük burjuva politikacılarımız çuvallıyor!

Dönüp dolaşip emperyalist çözüm planlarında çare arıyorlar. Bu planların sadece emperyalistlerin çıkarlarına hizmet etmek için tasarlandıklarını bir türlü anlamak istemiyorlar.

Şimdilerde son moda, 1960 anlaşmalarındaki haklar!

Sevgili dostlar, zaten ne çekiyorsak bu 1960 anlaşmalarındaki hakların kullanılmasından dolayı çekmiyor muyuz? Bu hakların emperyalist güçlerin adamız üzerindeki haksız imtiyazlarından başka bir işe yaramadığı açık değil mi?

Emperyalist güçlerin bu anlaşmaların içeriğini istedikleri gibi, işlerine geldiği gibi yorumlayıp kullandıkları açık değil mi?

O halde hakyiyici takımın dümenini bozmak için ne yapacağız?

Kıbrıs halkı kangren olmuş Kıbrıs sorununu çözmek için ne yapmalıdır?

Herşeyden önce bu sorunun emperyalist güçler ve onların işbirlikçileri tarafından çözülemeyeceğini teslim etmeliyiz.

Ondan sonra da sosyalistlerin, ülkemizin somut şartlarını değerlendirerek ortaya koydukları çözüme kulak vermeliyiz.

Bu çözüm şekli emperyalizme karşı olan tüm kesimlerin güçbirliği yaparak anti-emperyalist bir mücadele başlatması ve bu uzun soluklu mücadelenin sonunda Kıbrıs'ta Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'nin kurulmasıdır.

Gazetemizin 24/02/2006 Cuma günkü sayısında 'Kıbrıs'ta Burjuva Çerçeve ve Yeniden Düzenleme Sorunları' başlıklı nefis bir makale yayınlanmıştır.

Ülkemizin somut koşullarının bu güne kadar gördüğüm en iyi ve en gerçekçi tahlilini bulacağınız bu yazı, tek doğru alternatifin devrimci alternatif olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu yazı her samimi yurtseverin cebinde taşıması ve her an halkımızı, emekçilerimizi aydınlatmak için kullanması gereken bir rehberdir.

Okumayanlara bu yazıyı gazetemizden veya internet sitemize girerek bulup okumalarını tavsiye ederim. Yoldaşlarıma da gerekirse internete yazıyı gazete dışında ayrıca koymalarını öneririm.

İnanıyorum ki önümüzdeki yakın gelecek küçük burjuvazinin Kıbrıs sorununun çözümüne ilişkin yeni hayal kırıklıklarıyla dolu olacak ve her gerçek yurtsever tek gerçekçi politikanın KSP/KSG tarafından ortaya konan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe politikası olduğunu teslim edecektir.

Daha fazla geç kalma lüksümüz yoktur.

Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephenin Zaferi için!

KIVILCIM YAYINLARI

TÜM KİTAPÇILARDA VE YAY-SAT BAYİLERİNDE.

ELDEN ULAŞMAK İSTEYENLER

0392 22 70 680 NUMARALI TELEFONDAN

BİZLERE ULAŞABİLİRLER.

Okudunuz mu?

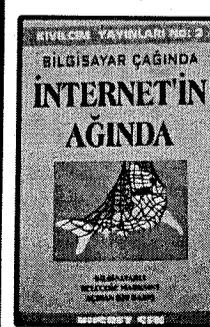

Kıvılcım
Yayınları
No: 4

**Kıbrıs
Sorunu**

Fiyatı: 5 YTL.

Okudunuz mu?

Kıvılcım
Yayınları
No: 2

**İnternet'in
Ağında**

Fiyatı: 4 YTL.

YİNE BAŞLADILAR!

YeniDÜZEN

Emek en yüce değerdir

KTOEÖS'nin daha önce bakanlıkla yaptıkları görüşmelerde karar altına alınan hususların yerine getirilmemesi nedeniyle yeniden greve gitme kararı alması karşısında, emek düşmanı borazanlar yeniden ötmeye başladılar.

Daha önceki sendika grevleriyle ilgili giriştikleri provokatif ve emek düşmanı siyasetlerin bir izdüşümü olan yazılar, çiziler ve yorumlar yeniden ve daha da sert bir tonda alevlenmeye başladı.

Bunların başında da daha önceki süreçte eleştirdiğimiz, iktidar gazetesi olmadıklarını canhıraş bir şekilde söyleyen ancak iktidar gazetesinin ta kendisi oldukları açıkça belli olan YeniDüzen gazetesi ve Cenk Mutluyakalı geliyor.

Cenk'in son yazısı daha öncekileri aratmayacak düzeyde.

Hatta daha da küstahça...

Öğretmenlerin toplumu eğitmenler, zor, meşakkatli ve sabır isteyen bir mesleğe sahip kitle olduğunu belirttikten sonra, sırf haklarını aramak için greve giden öğretmenlerin toplum tarafından eğitime ihtiyacı olan bir kitle olduğunu belirtmesi, işin en küstahça boyutu.

Yani Cenk'e göre, daha önce yapılan ve üzerinde anlaşılan noktaları yerine getirmeyen bakanlığın uygulamalarına karşı grev hakkını kullanan öğretmenlerin bu davranışı cahillik, emek mücadelesi yürüten sendikaya karşı olmak ise bilimselliğin daniskası?!!

İş bu kadarla da bitmiyor.

Cenk, sınıfsal kinini yazısında kusmaya devam ediyor ve diyor ki;

"Son iki yılda tüm toplum kesimleri içinde en fazla "hak" sağlanan kesim öğretmenlerdir. Yeterli midir? Mutlaka değildir. Ama toplumun tüm kesimlerinde aynıdır durum ve kimsenin "bencilik" yapmak gibi bir hakkı da yoktur. Eğer, toplum genelini ve hele "özel sektörü" de görmezden gelerek sadece "kendinizi" kurtarma sevdasına dalarsanız, gün gelir

başkalarının "acıları", da sızlatır yüreğinizi."

Yani Cenk'e göre, sermaye sınıfına "kulluk" etmek zorunda bırakılan tüm kesimler öncelikle kendi aralarında anlaşmalı ve sermayeye öyle bir el açmalı ki, herkese "adil" bir şekilde haklarını versin, kimsenin de bundan canı yanmasın!

Yani Cenk'e göre sermaye sınıfı esasında hakları vermek niyetindedir ama, sırf bir takım gruplar "bencilik" yapıp kendilerini kurtarma sevdasına düşüklerinden dolayı sermayeyi zor durumda bırakmakta ve o harika iyiniyetli sermaye sınıfı, diğer hak "bekleyen" kesimlere "haklarını vermek" işiyle sırf bu mızırların davranışları yüzünden meşgul olamamaktadır!

Yani Cenk'e göre sermaye sınıfına karşı grev silahını kullanmak, diğer emeğiyle geçinen insanların haklarına tecavüz etmektir, ve sermayedarların üstüne varılmasa, o sermayedarlar -ki hepsi para için anasını bile satar- toplumun tüm kesimlerine bir güzel sosyal adalet ve refah vereceklerdir!

Yani Cenk'e göre öğretmenlerin kazanımları "Mutlaka yeterli değildir", ama az biraz daha dişlerini sıkıp da şu CTP hükümetini, daha doğrusu CTP burjuva hükümetini sıkıştırmayıverseler de, CTP'nin emeğin yanında mı yoksa karşısında mı yer aldığı toplumun geniş kesimleri arasında deşifre olmayıverse, hem öğretmenler "cehalet" ve "bencilikten" kurtulacaklar, hem de toplum rahat bir nefes alıverecektir!

Cenk'in "öğrencilerin eğitim hakkının elinden alınması" türünden lafazanlıkları ise, işte yukarıda saydığımız noktaların gizlenebilmesi için sadece retorik bazında birer kılıftan ibarettir.

Cenk ve YeniDüzen ve de partileri CTP, saflarını burjuvaziden yana tuttıkları oranda, bu tür emek düşmanı yayınlarla karşılaşmaktan doğal ne olabilir ki!

Görüş
Ali Yalçınay

Kadınlar Günü
Üzerine....

Merhaba dostlarım...

Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü birkaç gün önce geride bıraktık...

Son dönemde bilindiği gibi ülkemizde yaşanan gelişmeler ve kadın emekçilerin durumu malum...

Sınıflara bölünmüş toplumumuzda emeğin sömürülmeye devam ettiği gibi kadın emekçilere ve ülkemizdeki bütün insanlara yapılan zulümler devam ediyor...

En son bu tecavüz olayındaki durum da malum...

Kapitalizm şartlarında bu gibi olayların yaşanması artık neredeyse bir alışkanlık haline geldi...

Bu maalesef önümüzde duran acı bir gerçek....

Tabi bunun da en büyük suçlusu emperyalizm...

Bugün genelev işlevi ile çalıştırılan gecekulüpleri, fuhuş batakaları veya kadına uygulanan sansür bugün hem kadın emekçilerimizin hem de toplumumuzun genelinin temel sorunlarından biri haline geldi...

Burjuva bir düzende yaşadığımız sürece bu devam edecek...

Bugün işsiz kalan, batakanelerde çalıştırılmaya zorlanan emeği sömürülen birçok kadın birey var ülkemizde...

Benim kanımca ülkemiz devrimci mücadelesinde bayrağı en önde taşıması gereken kadın emekçiler olmalıdır...

Küçük burjuva kesim içerisinde de durum apaçık ortada...

Burjuva bir patron kadın düşünün...

Yanında çalışan orta gelirli durumu kısmen proleter kesimden daha iyi olan kadın emekçileri ezmeye devam ediyor...

Bu kesimin de destek vermesi gereken kesin proleter kadın emekçiler olmalıdır...

Yani burjuvaziyi devirmenin temel kökeninde aynen siyasette de olduğu gibi bir işbirliğine küçük burjuva ve proleter kadın emekçiler kolkola girmelidir...

Kuşkusuz ki örgütlülük bakımından proleter kadın emekçiler küçük burjuva kesimden çok daha yüksek bir iradeye sahiptir...

Ama bu burjuvazinin küçük burjuva kesimleri anlamına gelir mi sizce?

Bu anlamda koşullar da olgunlaştığı böylesi bir dönemde işbirliğine girmek gerekir...

Sendikalarda kadın emekçilerin en aktif rolleri üslenmesi gerekir...

Emperyalizme karşı mücadelede

bayrağı gene en önde kadın emekçiler götürmelidir...

Feminist bir mantık kullanmak yerine iki cinsin de etkin bir şekilde kolkola ilerleyebileceği bir dayanışma içerisinde her iki cins de emeğin bu sömürüsüne karşı kolkola yürümelidir...

Biz Kıbrıs'ta bunu başaracağız...

Bunu yapamadığımız sürece kadınlar ve kadın emekçiler yaşadığımız bu iğrenç düzende yok olup gitmeye devam edecektir...

Kurtuluşun ilk adımı ise Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'ndedir...

Proletarya diktatörlüğüne ve sınıfsız topluma giden yani kadın emekçilerin elleri ile göğe taşıyacakları kızıl bayrağın en yüksekte dalgalanacağı düzenin temelini en sağlam ve doğru yolu ancak bu şekilde oluşturulur...

Kıbrıs'ta kadın sorununun çözüm yolunun ilk adımı da aynı şekilde ilk adımda AEBC devrimin sorunudur...

Din, metafizik anlayışlar buna temel bir çözüm getiremeyecek...

Feminizm de buna açık ve net bir çözüm getiremez...

Dine dayalı yaşatılan düzenlerde örneğin İran'da ücret köleliği ortadan kalkmış mıdır sizce?

Bu imkansızlıktır...

Bu anlamda İran, Irak, Suudi-Arabistan gibi aşırı dinci bir mantıkla yönetilen bir düzende fuhuş emin olun ki el altından kapitalizmin en çok ekmeği yediği baş sektördür...

Bunu ustaca ve çok gizli bir şekilde yaptıklarından emin olabilirsiniz...

Yani emperyalizmin sömürüsü olduğu her yerde, ülkede bu vardır ve emperyalizm zinciri kıramadığı sürece de var olmaya devam edecektir...

Bugün süslü, burjuva kadınların elbiselerindeki her bir dantelli süslemenin fiyatı belki yüzlerce işçinin el emeği ve kadın proletaryanın göz nurudur...

Sırf iki tane danteli gidip kendi sosyetik dostlarına hava atsin diye...

Bu pis masgaralığa kadın emekçiler en önde SON VERMELİDİR...

Bunu Kıbrıs'taki Türk, Rum, Kürt, Ermeni, Maronit kadın emekçileri ve bütün halkımız günü ve zamanı geldiğinde kolkola başaracaktır...

Bakın göreceksiniz...

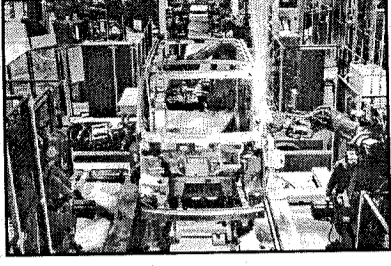
Anlattıklarımız teker teker, adım adım gerçekleşecek ve kadın emekçiler kurtuluşa bu yolla ulaşacak...

Kıbrıs Kadın emekçilerinin 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlar kurtuluşa doğru onların yollarında en dik adımlarıyla en gerici sendikasıdan en baskıcı patronların var olduğu üretim yerlerine kadar direniş kabiliyetlerini kaybetmeden bayrağı ve umudu en önde taşımalarını talep eder mücadelelerinde onlara başarılar dilerim...

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Tekellerin Oyununu İşçilerin Birliği Bozar

Financial Times 28 Şubatta Opel Arabaları Firmasının Yönetim Kurulu Başkanı'nın yaptığı açıklamaya yer verdi. Opel General Motors'un Avrupa şubesidir. Yönetim Kurulu Başkanı Hans Demant açıklamasında Opel'in Avrupa işlerinde etraflı bir tekrardan örgütlenmeye gidileceğini belirtti.

imza atmışlardı. Bu anlaşmaya göre emeklilik ödenekleri, yaşlı işçilerin part time çalışmaya alınması ve işçilerin bazılarının üretimden alınarak

alt şubelere devredilmesi ayarlanmıştı.

Firma temsilcilerinin bazı fabrikaları kapatma planlarını açıklamasının ardından birleşik işçiler konseyi başkanı -aynı zamanda firmanın denetim kurulu başkan yardımcısıdır- yapılan açıklamaların Opel satışlarına zarar verebileceğini ilan etti. Devamlı meselelerini içte işçi temsilcilerinin de rızasını alarak çözmek yerine gazetelere açıklama yapılmasını kınadı.

İşçi sendikaları temsilcisi aynı zamanda işveren temsilcisi görevini de üstlenerek firmanın çıkarlarını savunma adı altında çalışanların haklarını çöpe atmaktadır.

İşverenler işyerlerini ucuz işgücü olan Polonya, Çin gibi ülkelere taşıyarak, parçalayarak bölgeler, ülkeler arası işçileri rekabete sokarak sömürülerini artırmanın yöntemlerini geliştirmişler, kârlarına kârlar katmaktadır.

Tekellerin tüm bu çalışmalarına karşılık tüm ülkelerin işçilerinin birlikte mücadelesi gerekmektedir.

Geçen sene General Motors'un Avrupa fabrikalarından 12 bin işçinin işine son verilmişti. Demant gelecekte daha az işyeri çalıştırmaları gerekeceğini de belirtmeden edemedi.

Opel'in Avrupa'da Almanya, İngiltere, Polonya ve Belçika'daki fabrikalarından birisinin kapanma ihtimalinden de sözetti.

GM'in Avrupa Başkanı ise Avrupa'da bu sene içerisinde kapatılacak olan fabrikanın işletmeler arasındaki çalışmaları bağli olarak kararlaştırılacağını bildirdi. Diğer bir deyişle fabrikalar birbirlerine karşı yarıştıracak, şantajla her fabrika işçileri taviz vermeye zorlanacaklar.

2005 yılının Mart ayında işçiler konseyi sendikası temsilcileri işverenle bir dizi temastan sonra çalışanların ücretlerinden yüzde 15'lik kesintiyi öngören 'geleceğin kontratı' adındaki bir anlaşmaya

Dünya Bankasından Yetersiz Beslenenlere Nasihat!

Fakir ülkelerdeki çocukların yetersiz beslenmesinin arkasında yatan neden gıda yetersizliği değilmiş! Dünya çapında 100 milyon besin yetersizi olarak teşhis konan çocukların sorunlarının yürütülmede olan gıda temin programları olmadığı Dünya Bankası tarafından açıklandı.

Kulak asın bu Dünya Bankasına! Dünya Bankasının yayınladığı rapora göre çocukların yetersiz beslenmelerinin nedeni gebelik dönemi ile çocuğun doğumdan sonraki ilk iki yılında yatmakta. Bu zaman zarfı içerisinde gıda yetersizliği alt edilmediği takdirde çocuklar ömür boyu fiziki ve zihinsel olarak gelişemezmiş. (Burası tamam...)

Peki çözüm?

Bu bahsi edilen dönem içerisinde annelere yeterli/dengeli beslenme konusunda detaylı bilgi ve eğitim verildiği takdirde çocukların yetersiz beslenmesinin önüne geçilmiş olunacak! Dünya Bankasına göre sorunun kaynağı çocuklarını yeterli/dengeli beslemesini bilmeyen annelerdedir!

Yok ki etrafta yemek alacak paraları yok! Yok efendim, yeterli

bilgi ve eğitimleri yok bu cahil halkın. Ve, Dünya Bankasının bilmiş, aydın ve entelektüel *bilim* adamlarının dahiyane çözümleri eğitimden geçmekte.

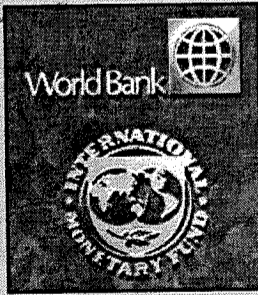
'Ne mutlu Dünya Bankası'

2 Mart Perşembe günü yayınlanan raporunda Dünya Bankası, tüm olumsuzluk, yolsuzluk ve sahtekarlıklara karşı okul çağına gelmiş ve sefalet içinde yaşayan dolayısı ile yetersiz beslenmiş olan çocuklara gıda temin etmek için canla başla çalışan programların sorunu çözmediğini, sorunun çözümünün "Gelişmenin temel şartı olarak alınan (tüketilen) gıdaların değerlendirilmesinden" geçtiğini ısrarla vurgulamakta!

Biz enayi miyiz? Biz de biliyoruz ki okul çağına gelmiş olan çocuklara temin edilen bu gıda programları sorunu çözmez. Çünkü Dünya Bankası ve onu ayakta tutan Burjuvazi sorunun kökeni. AMMA, bunun ardından çözüm olarak "cahil annelerin eğitilmesi" teorisi kadar saçma bir teori...?

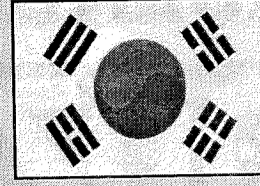
Bu ne demek!?!

İnsanlar ekmek bulamazken kalkıp ta onlara hangi pasta sağlıklı hangisi sağlıksız demek...

Kore tren işçilerinin grevi üçüncü gününe girdi

Güney Kore Tren işçileri sendika temsilcilerinin işten uzaklaştırılmalarına karşılık greve çıktılar.

ve de sendikacıları uzaklaştırmasının ardında yatan talepler ne?

- Daha Yüksek maaş
- Daha iyi iş koşulları

1 Mart, Çarşamba günü 16 bin tren yolu çalışanı sendika temsilcilerinin işten uzaklaştırılmalarına karşılık greve gitti.

Kore Tren Yolu şirketi Korail yöneticileri 2,000 sendikacıyı "şirketin işlevliğini engellemek" suçundan görevden aldı. Buna karşılık sendika üyeleri greve gitti.

Grev sayesinde tren yollarının sunduğu hizmetlerde %60 düşüş yaşandı.

Maaşlar ve de iş koşulları konularını işleyen sendikacılar şirketin işlerine engel çıkartıyormuş, bu nedenle işten uzaklaştırılmışlar! Buna karşılık olarak sendikalı işçilerin greve gitmesi ardından 387 sendika temsilcisi daha işten alındı.

'İşçiler Sinir Küpü'

Şirket yöneticilerinin bu tavrına karşılık sendika temsilcileri yaptıkları açıklamada bu tutumun işçileri daha da kızdıracığı ve grevin uzamasına neden olacağını belirttiler.

Peki şirketin bu denli korkmasının

İşten çıkartılan sendikacıların işlerine yeniden alınması

Sendikanın verdiği basın açıklamasında "bu denli sendikacının bir anda işten uzaklaştırılması işçileri sinir küpü etti...bu tür yaklaşımlar ilişkileri baha kötüye götürür" dendi.

'Bu ne cüret'

İşçiler arasında maaş ve çalışma koşullarına karşı hoşnutsuzluğu sezer sezmez, tren yolu yönetimi devlet mahkemesinden grev yasağı kararını almıştı. Buna karşılık sendika temsilcileri de harekete geçince işveren tarafından "mahkeme kararına aykırı hareket etmekten" suçlu görünerek görevden uzaklaştırıldılar.

Burjuva devlet yasaları ile sendikal hareket, işçi hakları işte böyle çiğnenir!

İşveren bu hareketiyle "Ne demek efendi? sen kim oluyorsun da daha iyi maaş ve çalışma koşulları için mücadele edeceksin?" demektedir.

İşverenler Eski Kontratları dahi Kabul Etmiyorlar

ABD'de Ohio'da AK Çelik Holding Şirketi kontratı biten işçilerle aynı kontratı dahi tazelemeyi reddediyor. Bu işçilerin yerine geçici işçiler almayı tercih ediyor.

Şirket daha az işçi ile aynı işi yaptırmayı, emeklilik maaşlarının dondurulmasını ve işçilerin sağlık yardımlarının kısıtlanmasını istemektedir. Geçici işçilerle bunları eyletmeyi düşünmektedir.

2.700 saat başı ödenen işçi bu kontratları bitmesi sonucu iş yerine alınmadı.

Sendika üyeleri ise temsilcilerine işverenle anlaşma sağlanmadığı takdirde greve gitme yetkisini verdi.

İşverenler geçici işçilerle

üretimlerini sürdürdükleri açıklamalarını yaparak sendika temsilcileri ile masaya oturmayı gündemlerine almıyorlar. Sendika ile işverenler arasında yapılan görüşmede işçilerin aynı kontratla çalışmayı kabul ettiklerini belirten sendika temsilcileri işverenin bunu reddetmesiyle karşılaştılar.

İşveren kontratlı işçilerden kurtulmaya çalışarak geçici işçileri alarak bunları istediğinde kapı önüne koyabilmektedirler. Her hangi bir işçi hakkının kazanılmasını bu sayede engelleyebilir. Buna ek olarak bir yan avantaj olarak grev gibi sorunları da engellemiş olur.

İngiliz İşçiler Macar İşçilerle Omuz Omuz

İngiltere'de sülfür ayrıştırma projesinin bir alt kolunda kontratlı Avusturyalı SFL inşaat firması tarafından çalıştırılan Macar işçilerine düşük ücret ödenmesini protesto etmek için Cottam elektrik merkezi mühendisleri, elektrikçileri ve kaynakçıları beklenmedik bir greve gittiler.

İnşaat firması işçilerine diğer işçilerle ücretlerini ve iş koşullarını tartışmaması uyarısında bulunmuştu. Bununla beraber Macar işçilerin İngiliz işçilerden daha kötü şartlarda ve daha ucuza çalıştırıldıkları ortaya çıktı.

İngiliz işçilerin daha fazla ücret aldıklarını öğrenmeleri üzerine

Macar işçiler General and municipal Boilermaker (GMB) (şofben yapan firma) sendikasına üye olmaya başladılar. Sendikaya üye olur olmaz da Avrupa'daki başka işlere gönderilmeye başlandılar. Bu işçiler içlerinden birini, uçak biletini alarak, İngiliz işçilere Macar işçilere yapılanları anlatmak üzere İngiltere'ye geri gönderdiler. Bu haberi duyan 19 İngiliz inşaat işçisi hemen iş bırakarak sgaloşa ve borulara keçe kaplayanların grevine katıldılar.

İşçilerin ait oldukları sendikalar ise grevin oylanarak yürürlüğe konmadığı için grevci işçileri alenen suçladılar.

OKUYUCU MEKTUBU

Diren Yağmur

"SOL" KAPİTALİSTLER

Sol gösterip sağ vurmak, sağ gösterip sol vurmak gibi deyimleri çok kullanır, çokça duyarız. İçeriği kısaca karşıdakini aldatmaktır. Bizi ilgilendiren kısmı politik yorumuyla sol gösterip sağ vurmak...

Sol, genel anlamda demokrasiden, insan haklarından ve en önemlisi de emekten, emekçiden yana olmasıyla varolmuş, politik duruşunu bu temel görüşler üzerinde var etmiştir. İnsanlığın kurtuluş umudu olmuştur sol partiler her zaman, çünkü onların sorunlarını en doğru ve en güzel dile getiren, sistemi bilimsel olarak tahlil ederek söylemlerini gerçeğe uygun olarak kitlelerin anlayabileceği dilden anlatan, grevlerde, direnişlerde, haksızlığa uğradıkları her yerde yanlarında hep solu görmüşlerdir. Fakat sol kavramı o kadar geniş anlamda kullanılmaya başlandı ki, önüne gelen solcu oluverdi, söylemlerine bakarak herkesi solcu ilan ettiler. Gerçekten de bir çoğu geçmişte solculuk adına olumlu bir takım işler yapmış olabilir ama herşey içinde bulunduğu zaman dahilinde değerlendirilmeli. Nasıl ki Lenin Sosyal Demokrat Partiyi (RSDİP) kurup daha sonra Sosyal demokrasinin adının kirlenmesiyle Komünist Parti'yi kurarak Sosyal Demokratlarla arasındaki farkı koyduysa, bizim ülkemizde de solda zamanla aynı durum gelişmiştir. Genel olarak halk bütün olarak sol söylemini kullansa da bizler bu ayrımı yapmış durumdayız ve bunun için kendimize Komünist (Marksist-Leninist veya devrimci sosyalist) diyoruz. Bu farkı da kitlelere de anlatmalıyız.

Kendine solcuym diyen herkes ne istediğini mutlaka biliyordur. İstedikini bilmekle birlikte içinde yaşadığı sistemi de çok iyi biliyor olması gerekir. Düşmanını tanımadan ona karşı mücadele edemez. Marks, Kapital'i yazarak bize bunu göstermiştir. Buraya kadar herşey normal ama bir de sol görünüp de veya eskiden solcu olup da şimdi iş dünyasının içinde olan kapitalistlerimiz var. İşte bunlar kapitalizmi çok iyi öğrenmiş ve hala kendilerine solcuym diyerek kapitalist çarkın içine girmiş olanlardır. Nasıl daha fazla artı-değer yaratılacağını, sömürünün nasıl daha fazla gerçekleşeceğini bunlar kökten kapitalist olanlardan daha iyi bilirler. Ve bu işleri yaparken yaptıklarını, sol söylem altına çok iyi demagoji yaparak saklarlar. Birçok medya kuruluşunun başında, holdinglerin, şirketlerin yönetimlerinde şimdilerde hep bu tipleri görüyoruz. Yani bunlar minareyi çalmış, kılıfını da hazır etmişlerdir.

"Sol" kapitalistler dediğim bu tipler mücadele ettiğimiz sistem içerisinde en tehlikeli düşmanlardır. Bunlar kapitalizmin pisliklerini, yalanlarını ve sömürü çarkını kendi çıkarları için gizlerler. Solun içini boşaltıp güvenilmez bir ideoloji haline gelmesine bu tipler neden olurlar. Elbette bunlara birçok örnek verebiliriz. Ama şimdi önemli olan bunları kendimizden ayırtmamızdır. Kitleler gerçek dostlarını ve dost görünen düşmanlarını iyi tanımalıdırlar. Unutmayalım ki en tehlikeli düşman her zaman bize en yakın görünen düşmandır.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

"Askersiz Lefkoşa" AMA!!!

Yeni Kıbrıs Partisi'nin son dönemde başlattığı kampanyayı sanırım duymayan yoktur.

- Bu kampanyanın ortaya koyduğu talepler desteklenebilir mi?

- Bu talepler ilerici talepler mi?

Bu ve bunun gibi sorular sorulabilir.

Bu gibi sorulara verilecek cevaplarda kıstas ne olmalıdır?

Bir kere kendine "sol" diyen hiçbir kişi yada yapı YKP'nin ortaya koyduğu taleplerin gerçekleşmesine kârlı çıkmaz!

Peki ya taleplerin ortaya koyuluş mentalitesine?

Kim istemez ülkesinin, önce bir şehirden başlayarak silahsızlandırılmasını?

Hatta bunun tüm dünyayı kapsamasını?

Şahsen ben isterim, hatta bunun içinde mücadele vermeye hazırım!

AMA!

Hani şu ünlü "AMA"lar vardır ya, hatta tüm burjuva demokrasilerin anayasalarındaki "haklar" bölümünde her cümlemin sonuna eklenen!

Benim "AMA"m öyle değil!

Yani sözde değil!

Ben YKP'nin koyduğu taleplere sonuna kadar sahip çıkarım, AMA,...!

Ama, eğer bu talepler gerici burjuva düzenden talep ediliyorsa,

Daha açık yazacaksak, eğer bu talepler gerici burjuva dünya düzeni yıkılmadan elde edilmeye çalışılıyorsa,

İçerisinde yaşadığımız bu düzenin "silahsızlanma" sloganı ile ortadan kaldırılabileceğinin propagandası yapılıyorsa,

İşte orda, büyük bir "AMA" derim!

Bu "AMA" tıpkı YKP'nin seçimleri boykotundaki gibi bir "AMA"dır!

YKP gerek seçimleri boykot ederken, gerekse şu anki "Askersiz Lefkoşa" kampanyasını sürdürürken ne yazık ki burjuva düzene karşı bir tavır içerisinde girmiyor!

"İşgal karşıtı" mücadele olarak sunmaya çalıştığı bu açılımlarda, işgalin burjuva emperyalist dünya düzeninin bir parçası olduğunu gözlerden gizliyor!

Belki amaç bunu gizlemek değil, fakat siyasette amaç değil, sonuç önemlidir!

KSP ve KSG ne burjuva seçimleri boykota karşıdır, ne de "Askerli bir Lefkoşa"yı talep etmektedir!

Fakat KSP ve KSG, YKP'den farklı

olarak burjuva demokrasilerindeki seçimleri boykot etmeyi, burjuva düzeni deşifre etmek için, burjuva düzenin meşruluğunu ortadan kaldırmak noktasında bir seçenek olarak götür!

Son burjuva seçimlerde ise KSP seçimleri bir araç olarak kullanmayı ve bu yolla siyasetini ilk kez kitlesel anlamda propaganda etmeyi daha akılcı bir seçenek olarak görmüştür!

Kitlelere bugünkü şartlarda anti-emperyalist bir siyaseti en geniş şekilde propaganda etmenin en akılcı yolu ise seçimleri boykot etmek değil, burjuvazinin sunmak zorunda kaldığı olanakları kullanmaktır!

Kitleler kazanıldığı ve burjuva seçimleri boykot etme eyleminin kitleselleştiği şartlarda ise boykot akılcı bir seçenek olur!

Fakat burjuva siyaset çerçevesinden kendini kurtaramayan YKP'nin kitlelere sunacağı anti-emperyalist siyaseti olmaması nedeni ile ve seçimleri boykot etmeyi, burjuva düzeni ortadan kaldırma mücadelesinin bir parçası olarak görmemesi nedeni ile KSP'nin seçimlere katılmasına ver yansın ediyor!

YKP tıpkı seçimler konusunda olduğu gibi, "Askersiz Lefkoşa" kampanyasını burjuva düzene darbe vurmaktan sürdürmeye çalışıyor!

Askersiz bir Lefkoşa'nın ve dünyanın ancak burjuva düzen ortadan kaldırılarak mümkün olabileceğini,

Bunun için "silahsızlanma"nın değil, tam tersi burjuva emperyalist düzene karşı silahlanmanın şart olduğunu ortaya koymuyor!

Silahlanma deyince kimilerinin kulakları dikilebilir!

Heyecanlanmasınlar, silahlanma sadece mavzerle değil, Marksist-Leninist eğitimle ve örgütlenme ile de olur!

Emperyalizme karşı en etkin silahlanma kitlelerin M-L temelde eğitilmesi ve örgütlenmesidir!

İşte o zaman askersiz bir Lefkoşa ve dünya mümkün olacaktır!

İşte o zaman burjuva seçimler, burjuvazinin yükselen devrimci hareketin önünü kesmek için ortaya attığı gerici bir seçenek olacaktır!

Ve o şartlarda Marksistler burjuva seçimleri reddedecekler ve halk meclislerini kurup burjuva düzenin devlet mekanizmalarını işleyemez hale getirip bu gerici düzene son verecekler!

Yoksa kim istemez "Askersiz bir Lefkoşa"yı?!

AMA, burjuvazinin her geçen gün silahlandığı ve komünistlerin güçlendiği oranda bu silahları kullanmaktan bir an bile çekinmeyecekleri şartlarda, HAYIR!

Bu şartlarda "silahsızlanma" değil, SİLAHLANMA!

Emperyalizme karşı, ML temelde bilinçlenme ve örgütlenme yolu ile SİLAHLANMA!

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi
Ödüyoruz, İşçi
Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde
Edilen Kaynaklarla
Sermaye Sınıfı
Daha da
Güçlendiriliyor!**

Emekçi Kadınların Kurtuluşu Sosyalizmedir!

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de 8 Mart çeşitli etkinliklerle kutlandı. Fakat gerçekleştirilen etkinliklerin biri dışında hepsi 8 Mart'ın içeriğini ve ne anlama geldiğini bir kenara atarak, emekçi kadınların şanlı direnişleriyle tarih sahnesine yazılan bu günü, içi boşaltılmış sloganlarla ve yaptıkları etkinliklerle geçiştirdiler.

Dünya Emekçi kadınlarının sömürüye ve baskıya karşı insanca bir yaşam için mücadelelerinin simgesi olan 8 Mart Emekçi Kadınlar

Günü E.K.I.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tarafından düzenlenen bir etkinlikle anlamına uygun olarak kutlandı.

İki yıldır bina ve maddi sorunlardan dolayı faaliyetlerini kısıtlamış bir şekilde mücadele veren E.K.I.M Kültür Sanat Üretim Merkezi bina sorununu çözerek ilk etkinliğini 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde gerçekleştirdi.

Dernek üyelerinin ve sempatanlarının katıldığı gece

kokteyle başladı. Kokteyllin ardından dernek üyelerinin kadın sorununa bakışı ve bu sorunun çözümü için neler yapılabileceğini konu alan bir sunuş gerçekleştirildi. Gelen misafirlerinde kendi deneyimlerini ve yaşadıkları, başlarından geçen ilginç olayların ve 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" olarak değil "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak anılması gerekliliği dile getirildiği gece, günün anlamına uygun Lars Von Trier yapımı, Amerikan adalet sistemi eleştirisi içeren, bir emekçi

kadının yaşam öyküsünü konu alan "Karanlıkta Dans" isimli filmi izlenerek son buldu. Gecede yapılan sunuş konuşmasının tam metnini yayınlıyoruz.

Değerli arkadaşlar, yoldaşlar, Hepiniz 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğimize hoş geldiniz.

Bildiğiniz üzere derneğimiz, yaklaşık 2 senedir yaşadığı maddi problemler ve bina bulma sorunundan dolayı, faaliyetleri hayli kısıtlanmış şekilde mücadelesini sürdürüyordu. Ve yine bildiğiniz üzere, tüm resmi makamlara sunduğumuz yazılı ve sözlü bina taleplerimiz karşılıksız kaldı. Bu kısıtlanışlığın mutlaka ortadan kalkması gerekiyor, E.K.I.M.'in adamızda yaşayan her milliyetten işçi ve emekçilere ve tüm halkımıza tekrar ulaşabilmesi gerekiyordu. Nihayet derneğimize kendi çabalarımızla yeni bir yer bulduk, ve artık faaliyetlerimiz artarak devam edecektir.

Uzun bir süreden sonra binamızın yeniden açılışının coşkusuyla, ilk etkinliğimizi bugün, yani 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde gerçekleştirelim istedik.

Bundan yaklaşık 150 yıl önce, 8 Mart 1857'de Amerika'da New York eyaletindeki 40 bin tekstil işçisi

kadın, sendikalaşma ve insanca yaşam gibi temel haklarını savunup elde etmek için greve indiler. Bu grev, egemen sınıfın, yani burjuvazinin kolluk güçlerince 111 işçi kadının katledilmesiyle sonuçlandı.

1910 yılında toplanan Sosyalist Enternasyonal, kadın işçilerin bu şanlı direnişini ve anlamlı gününü temel alarak, 8 Mart'ı "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" ilan etti.

Katlettikleri işçi kadınlar yetmiyormuş gibi, burjuvazi bu kez de Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün anlamını yitirmesini sağlayabilmek umuduyla, 8 Mart'ı 1975'te düzenlenen Birleşmiş Milletler Kadın Konferansı'yla "Evrensel Kadın Günü" olarak ilan etti. Sonrasında tarihi anlamı bu denli büyük olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, "Dünya Kadınlar Günü" olarak dillendirilmeye başlandı. Egemen sınıfın bu oyunu, elbette ki 8 Mart'ın

tarihsel önemini ve anlamını yitirmesini sağlayamayacaktır.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde, bizim kadın sorununa bakışımız ve çözümü konusunda ne düşündüğümüzle ilgili birkaç cümle söylemeden de edemeyeceğiz.

Burjuva dünyada kadınlar, ucuz işgücü, cinsel meta ve

horlanabilecek, kullanılıp bir kenara atılacak eşyalar olarak görülmektedir. Ülkemizde de her geçen gün insan etinin satıldığı genelevlerin sayısı hayli artmakta, kadınlarımızdan ucuz işgücü olarak yararlanılmakta,

ülkemizde tecavüz olayları baş göstermekte ve tüm emekçiler gibi kadın emekçilerimizin de emekleri sömürülmektedir.

Hal böyleyken, bugünkü kadın sorununun yaratıcısının burjuva dünya olduğunu görmek için kahin olmak gerekmez. Bugünkü kadın sorununu burjuva dünya yaratmıştır, ve sürdürmektedir. Bu sorun ancak

burjuva dünyanın son bulup işçilerin, emekçilerin iktidarının kurulmasıyla son bulacaktır.

Demek ki kadın sorununun çözümü, sınıf savaşının zaferinin sorunudur. Kadın sorununu çözmek istiyorsak, kadın, erkek, her milliyetten, her dilden, her renkten işçilerin kurtuluşu için, işçi sınıfının ve emekçi halkımızın iktidarı için mücadele etmemiz gereklidir. Bu sorunun çözümünü sınıf mücadelesinde proleterlerin zaferinden ayıranlar, proletarya diktatörlüğünün kurulması ve korunması sorunundan ayıranlar, kadınların köleliğini savunmaktadırlar.

8 Mart, Dünya Emekçi Kadınlar Günü'dür!

8 Mart'ların içinin boşaltılmasına izin vermeyeceğiz!

Yaşasın işçi-emekçi kadınlarımız!

Yaşasın işçi sınıfı!

Kahrolsun kadın emekçilerimizi ezen burjuvazi

Kahrolsun burjuvazinin emperyalizmi!

E.K.I.M Kültür Sanat Üretim Merkezi

Kıbrıs Sosyalist Partisi de 8 Mart dolayısıyla basın bildiri yayınladın bildirinin tam metninin yayınlıyoruz:

YAŞASIN 8 MARTLAR!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 150 yıldan beri Amerikalı dokuma işçisi kadınların verdiği mücadelenin bir sembolü olarak her yıl ülkemizde ve dünyada kutlanmaktadır.

Emekçi kadınların sömürüye başkaldırması ve toplumsal mücadeleyi omuzlamaları, ezenle ezilen ilişkisiyle birlikte varolmuştur. Geçmişte sömürüye dayalı sistemlerde olduğu gibi günümüzde de dünya insanlığını tehdit eden vahşi kapitalizm, insan emeğini çalmaya devam ediyor.

Günümüzde kadın, bir yandan sistemin dayattığı koşullarla savaşım verirken, diğer yandan yine sistemin kullandığı "saçı uzun akli kısa"

imajından kurtulmaya çalışıyor.

Geçmişe göre az da olsa özellikle ülkemizde ilerleme sağlanmasına karşın kadın, cinsiyet ayrımına dayalı ucuz iş gücü olmaya ve her türlü şiddet ve tacizden nasibini almaya devam ediyor.

Bizler, eşit işe eşit ücretin var olduğu, dil, din, ırk, cinsiyet ayrımının, çıkar savaşlarının, yoksulluğun, sefaletin son bulacağı sosyalist düzenin savunucuları olan Kıbrıs Sosyalist Partili kadınlar, sistemin her konuda böl-yönet politikasına bağlı olarak sürekli pompalamaya çalıştığı her türlü ayrımcılığın

karşısında duracağız.

Toplumu bütünleyen kadın-erkek olarak emperyalizmin adamız üzerinde oynamaya çalıştığı oyunları tüm Kıbrıs halkı birlikte bozacağız.

Kumarhane, fuhuş yuvası, askeri garnizon olarak öngördükleri, verimli tarım alanlarımızı doğayı katlederek inşaat

ucubelerine çevirdikleri adamızı, emperyalistlere ve yerli işbirlikçilerine peşkeş çektimeyeceğiz.

Yaratmaya çalıştıkları böylesi bir düzenin eseri olan, uyuşturucu,

fuhuş, ırza tecavüz gibi olayların yaşandığı ülkemizde yeni bir dünya için, insanca yaşayacağımız bir ülke için gelin hep birlikte bir başlangıç yapalım.

Emperyalizme karşı bir cephe oluşturalım!

Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Yaşasın tekstil işçisi kadınların kanları ve canları özelinde, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki uzlaştıramayan savaşımın bir simgesi olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Kadın Bürosu(a) Zehra Cengiz

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

**ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK KIBRIS
MÜCADELESİNE SEN DE KATIL!
KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
SAFLARINDA YERİNİ AL!**

SOSYALİST GENÇLİK

10 Mart Cuma 2006, Yıl:2 Sayı:66

KSP GB Haftalık Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Kıvılcım

BİR ÖĞRENCİ DAHA SINIRDIŞI EDİLDİ

Lefke Avrupa Üniversitesi 3. sınıf öğrencisi Özgün Nivan Kayacan, mahkemeye dahi çıkartılmadan geçtiğimiz günlerde sınırdışı edildi.

Sınırdışı edilme hadisesi, sessiz sedasız gerçekleşti ve iki öğretmen sendikasının (KTÖS ve KTOEÖS) görüşmesinde ortaya çıktığı iddia edildi.

Sendika yetkililerinin İçişleri Bakanlığı'na konuyla ilgili yaptıkları girişimlerin tamamı ise sonuçsuz kaldı.

Sonuçsuz kalması da bir yana, öğrencinin neden sınırdışı edildiğiyle ilgili bir bilgi bile, verilmedi.

Elde olan tek bilgi -ki o da sendikalar tarafından gelen bilgidir- sınırdışı edilen öğrencinin, Türkiye'de örgütlü KESK (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu) sendikası yöneticilerinden birisinin oğlu olmasıdır.

***

Öğrencinin sınırdışı edilmesiyle ilgili gerekçeleri öğrenmeden konuyla ilgili yorum yapmak yanlış, zararlı ve yanıltıcı olacaktır.

Ancak, bu ülkede demokrasi veyahut hukuk

meselesinin ne denli işlediğini anlamak için bu örneğe bakılması kafa açıcı olacaktır.

Yabancı bir ülkede eğitim gören bir öğrenci, jet bir kararla sınırdışı edilebilmektedir.

Bu ülkenin en örgütlü ve güçlü iki öğretmen sendikasının Bakanlığa yaptığı girişimler ve bilgi alma talepleri, yanıtız bırakılmaktadır.

Öğrencinin sınırdışı edilmesiyle ilgili elle tutar hiçbir bilgi verilmemektedir.

Bir ülkede harika bir hukuk sistemi ve demokrasi işlerliği olduğunu bağıra çağıra söyleyenler, eğer öğrenci bir suç işlemişse, diğer insanlara da yapıldığı gibi öncelikle "mahkemeye" (gerçi minareyi çalan kılıfını da hazırlayacaktır, göstermelik bir mahkemeye yine aynı sonuca ulaşılacaktır) çıkartılması gerektiğini es geçmektedirler.

Mahkemeye dahi çıkartılmadan, sessiz sedasız ve jet hızıyla sınırdışı etme hadisesleri, bize geçmiş de hatırlatmaktadır.

1996 yılında DAÜ'lü öğrencilerin sınırdışı edilmeleri olayını Kıbrıs halkı unutmuş değildir.

Sırf demokratik, akademik haklarını talep ettikleri ve bu talep için yollara döküldükleri için coplananlar, dayak yiyenler, disiplin

cezaları alanlar ve dahası bir gece ansızın gemilere doldurulup sınırdışı edilenler hala akıllarımızdadır.

***

İçişleri Bakanlığı, bu sınırdışı hadisesiyle ilgili kamuoyuna yeterli bilgi vermek zorundadır.

Bu ülkede çok fazla ilerici, demokrat, devrimci öğrenci sınırdışı edildi.

Bu öğrencinin de bu niteliklerde olup olmadığını bilmiyoruz.

Ancak gözle görünen bir durum vardır ki, hukuk devleti olduğu iddia edilen bir devlet kendi hukuk kurallarına dahi uymamaktadır.

YDÜ'deki Bahar Şenlikleri'ni basarak ellerinde baltalar ve topuzlarla ortalığı kan gölüne çeviren faşistlerden hiçbiri sınırdışı edilmemiştir.

Bu ülkede faşist ocakların kapatılması talebi hala daha gündemdedir.

Eğer CTP hükümeti sosyalistliğinin hala daha arkasındaysa, ülkede neler olup bittiğinin bilgisini halka vermek durumundadır.

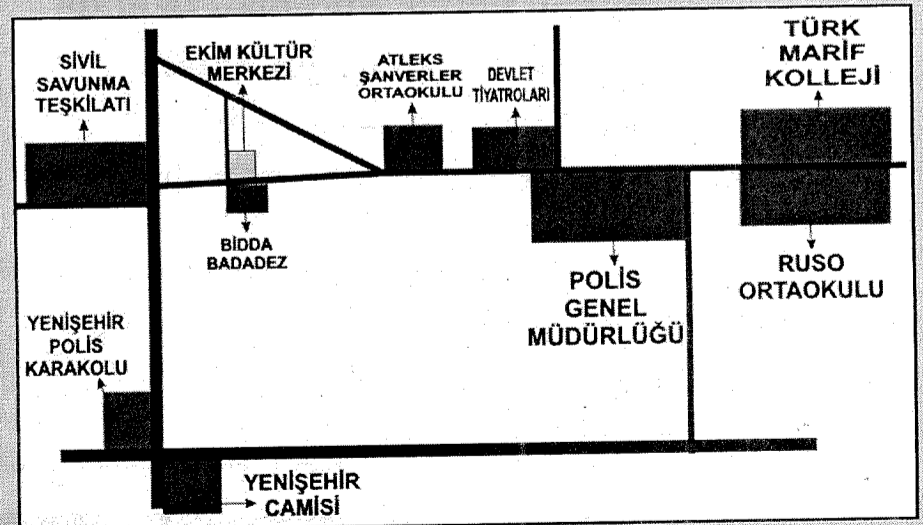
Sınırdışı edilen öğrencinin durumuyla ilgili tatmin edici bilgileri beklemekteyiz.

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi Sizi Bekliyor!

Uzun bir aradan sonra yeni binası ile faaliyete geçen E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi tüm ilerici ve demokratları birlikte çalışmaya bekliyor! Emegın Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye katılma çağrısı yapıyor!

E.K.İ.M Kültür Sanat Üretim Merkezi adresi:

Şht. Sıtkı Hasan Sokak No: 5 Kızılbaş Lefkoşa

E-mail: KSPGB@yahoo.com Tel: (0392) 22 70 680 Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Soru

Faşist general Kenan Evren'e TV programlarında kendini aklama fırsatı verilmesinin demokrasiyle bağı nerededir?

Polemik

YKP'nin "Askersiz Lefkoşa" kampanyası, YKP'nin "BM gözetiminde, AB üyesi, federal, dolayısıyla garantörlü, anavatanlı Kıbrıs" stratejisinin yanında ancak sol bir sos olabilir.

Üniversite Günlüğü

Okullarımızda çalışan yüzlerce kadın işçi var! 8 Mart, onların günüdür! 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla okullardaki kadın işçilere birer karanfil verme etkinliğine ne dersiniz öğrenci arkadaşlar?

ŞİİR KÜPÜ

⚡ Başaran Düzgün'e göre ABD'nin vahşetinin nedeni AB'nin acizliğiymiş! Duydum da böylesini duymadım! Sanki AB Sovyetler Birliği'nin ta kendisi ve emperyalist vahşete karşı duracak! Kurda kuzu emanet etmek diye buna denir! Zırvalayıp durmayın, yazıktır bana, bir gün sekte-i kalpten küt diye düşüp kalacağım!!!

⚡ ABD İstihbaratçısı diyor ki; "Irak'ta mezhep çatışmaları bir iç savaşa dönüşür ve kaos çıkarsa bu durum bütün bölgeye yayılır" Irak'ta kaos yok muydu yahu?! Hergün bir yerde bir şeyler patlıyor. Hergün, ABD'nin yeni işkence ve zulüm kanıtları yayınlanıyor. Artık haber ajansları bile en az 15-20 ölünün olmadığı haberleri yayınlamaya değer bulmuyor!

Durum bu derece kaotik Irak'ta! Mezhepleri de siz birbirine düşürüyorsunuz! Daha neyin kaosunu, iç savaşını yaratacaksınız?! Vay benim dertli başım!

⚡ Ferdi Soyer'e göre yerli-yabancı sermayedarlarla güzel günlere yürüyecekmiz. Ferdi abim, sen yürü, biz arkanızdan size el sallarız... Çünkü senin kolkola girip halay çektiğin tipler, bizim sırtımızdan güzel günlere yürüyorlar!

Onlar bizi sömürerek, bizim kanımızdan beslenerek kendi güzel günlerine yürüyorlar! Onların güzel günleri bizim güzel günlerimiz değildir! Senin halay başın Koçlar, Sabancılar, AB'li sermayedarlar, Kıbrıslı Türk sermayedarlar... Bizim halay başı ise proletarya... Bakalım kimin halayı daha güzel olacak... Biz daha kalabalık ve

uyumluuz... Sizinler iki dakikada birbirinin kuyusunu kazıp halayı bozarlar. Bizde ise öyle sorunlar olmaz! Yandınız siz yandınız... ⚡ BDH iyiden iyide 1960'dan doğan haklara sarılalım der oldu... Siyaseti köşeye sıkışan 1960'a dönelim diyor. Can simidi mi yoksa kürkçü dükkanı mı bu 1960? Yoksa günü kurtarma yöntemi mi? Aynı nakaratları duymaktan yorulmuş vallahi...

"Kadın ile erkeğin gerçek eşitliği, her ikisinin sermaye yoluyla sömürülmesinin ortadan kalkmasından sonra gerçekleşecektir."

**Yazan: F. Engels
Kitap: Kadın Ve Aile
Sayfa : 128
Yayınevi: Sol Yayınları**

www.ozgurkibris.net **Özgür Bir Kıbrıs İçin mücadelenin, İnternetteki Adresi**

Sovyet Ekonomistleriyle Beş Görüşme 1942-1952

Bölüm: 9

J.V. Stalin'in Ekonomistlerle Görüşme Tutanağı (29 Ocak 194)

**Ekonomi Politik Sorunları Üzerine
Ekonomi Politik Amacı**

Faşizm üzerine

GÖRÜŞ: Burada devletin hemen hemen herkes için planı formüle ettiği yazıyor.

CEVAP: Saçma. Genelde sosyalizm bölümünde çok felsefe yapılmış. Daha basit yazılmalı.

SORU: "Kapitlaist üretim tarzının hazırlanması" başlığı doğru mu? Biraz bilinçli bir hazırlanma izlenimi vermiyor mu?

CEVAP: Bu terminolojik bir sorun. "Hazırlanmış" kelimesi

kesinlikle kullanılabilir. Aslında konu, doğum ve önkoşulların hazırlanması ile ilgilidir.

Aslında sosyalist üretim tarzının hazırlanması ile ilgili bir başka sorun var. Yazıda sosyalizmin kapitalizm içinden yükselmediği belirtilmiş. Ancak, maddi önkoşulların kapitalizm içinde ortaya çıktığı, objektif ve sübjektif önkoşulların kapitalizm içinde yaratıldığını açıklamak gerekir. Kapitalizmden ortaya çıktığımız unutulmamalı.

(L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, A.I. Pashkov'un notlarından derlenmiştir.)

NOT: L.M. Gatovsky, I.I. Kuzminov, I.D. Lapytev, L.A. Leontyev, K.V. Ostrovityanov, V.I. Pereslegin, A.I. Pashkov, D.T. Shepilov ve P.F. Yudin'in notlarına göre düzenlenmiştir. Ayrıca Atlas, Arakelyan, Bolgov, Vasilieva, Gusakov, Kozlov, Lyubimov ve Rubinstein'in notları da dikkate alınmıştır.

Künye: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi yayın organıdır. Ücretsiz olarak, Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi eki olarak ve elden dağıtılır.